உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௧௭.] காலயுக்தி௵ தை௴ [பகுதி ௩.

Vol. XVII. January—February, 1919. No. 3.

கடவுளுண்டு.

அன்பர்களே ஈண்டெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷயமாவது, கடவுளுண்டென்பது; இப்பதப்பொருளையாராயின், கடவென்னும் பகுதியும், உள்ளென்னுந் தொழிற்பெயர்விகுதியும்பெற்றுக் கடத்தலெனப் பொருள்பெற்றுநின்று தொழிலாகுபெயராய், வற்றல் என்பதுபோல எல்லாவற்றையுங் கடந்துநிற்றலையுடையதாய்நின்ற செம்பொருளையுணர்த்தாநிற்கும்.

இங்ஙனங்கடந்துநின்றதாகிய செம்பொருளை இல்லையென்பாரும், அஃதுண்டென்பாரும், அங்ஙனமுண்டென்பார்களில் தெளிவுக்காட்சியாலுண்மையின்னதெனவுணர்ந்து கூறுவாரும், அச்செம்பொருளைத் திரிவுக்காட்சியாகவுணர்ந்து பலதிறப்படக் கூறுவாரும் பலராவர்.

கடவுளுண்டு எனவே இல்லையென்பாரை மறுத்து, உண்டெனச் சித்தாந்தங் கூறியதாயிற்று.

அங்ஙனமில்லையென்பவர்களிலே மிக்கவர் உலகாயதமதமேற்கொண்டு களிப்பவராம். அவர் மாதர்போகமே முத்தியெனக் கூறுவர். அவர்வாழ்ந்திருக்கும் பதம் பெரும்பாலும் பரத்தையர் வீதியாகக் கூறுவர்.

திங்கள்வான்குடைக்கீழுலகாணையிற்செலுத்துந்
துங்கமாமதன்றுறவெனும்பகைகெடத்துரப்பான்
றங்குபாசறையெனவுலகாயதசமய
மெங்கள்வாழ்பதமெனக்கணிகையர்மறுகிலங்கும்.

எனக் காளத்திப்புராணத்திற் கூறியிருக்கின்றமை காண்க.

*

உலகாயதமதமேற்கொண்ட ஓர் ஆத்திரேயனென்னுமறையோனுக்குக்குருவானவர்'பூமரமாயூர்வனவாய்மிருகமாய்ப்புட்குலமாய்மனிதராகிப்—பாமரராய்ப்பண்டிதராயொழுக்கத்தாலுயர்ந்தேணிப்பழுப்போலேறித்—தேமறையோனாயினுமேற்சுவர்க்கபதத்தனைத்துபதஞ்செலுத்தற்பாலாய்—காமமெனுமந்தரத்தேதாவியினிக்கீழ்வீழ்தல்கடனேவைபா' என்பது முதலாகவெடுத்துக்கூறினார்,

“கொழுந்துவிட்டறிவுதோன்றக்கொளுத்தியகுரவன்வாய்மை — கழுந்தனையானுக்கேதோகடத்தினைக்கவிழ்த்துவீழ்த்த — வுழுந்தெனத்தகையவாகவுருத்துமேலுரைப்பதானா—னெழுஞ்சுடர்விளக்கிட்டாலுமிருளன்றோகுருடர்க்கம்மா.”

“மணிநலையாரேதெய்வம்வாக்குபதேசங்கொங்கைத் — துணைகுருபீடம்பாதத்துணைவருடுவதேபூசை — யணைவதுமுத்தியாசானின்னழுமறியாய்போலும்— கணிகையர்முகத்திற்கூறுங்காமனாகமங்களென்றான்” என அவ்வாத்திரேயனாகியசீடன் கூறினானெனத் திருக்குற்றாலத் தலபுராணத்திற் கூறியிருக்கின்றார். இவ்வாறு மாதர்போகம் முத்தியெனவிரும்பிக் கடவுளில்லையெனக்கூறுகின்ற அவ்வுலகாயதனுரையை மறுத்துக் கடவுளுண்டெனத் தெரிந்தவரை கூறத்தொடங்கியிருக்கின்றேன்.

இனிச் செம்பொருளாகிய கடவுளில்லையென்பானாகிய உலகாயதன் கூறுங்கூற்றாவன, காட்சிப்பிரமாணமே மெய்யாவதெனவும், அஃதொழிந்தவனுமானமுதலியபிரமாணங்கள் வேண்டாவெனவும், காட்சிப்பொருளாவன நிலம், நீர், தீ, வளியென நான்கேயெனவும், அப்பொருள் நித்தமெனவும், இந்நான்கு பொருள்களின்கூட்டமே யுடம்பெனவும், அப்பொருளின் கூட்டத்தானாயவுடம்பின்கண்ணறிவானது வெற்றிலைபாக்குச்சுண்ணாம்பு முதலிய கூடியகூட்டத்திலொருவகைச் செந்நிறந்தோன்றுமாறுபோல வெளிப்படுமெனவும், இங்ஙனமன்றிக் கன்மமும், உயிரும், இறைவனுமுண்டென்று கூறுவது மலடிமகன் முயற்கொம்பிலேறி ஆகாயப்பூவைப்பறித்ததனோடொக்குமென்றும், இன்பதுன்பங்கள் கன்மத்தாலுண்டாகுமென்று கூறுவோமானால் நீரானது சந்தனமுதலியவற்றோடு கூடவும், அக்கினியோடுகூடவும் எந்த நன்மை தீமையைச் செய்தது, இவையெல்லாம் பொருள்கட்கியற்கைக்குணமேயன்றிக்கருமமில்லையெனவும், உடம்பின்குணமான்மா

ஆவதன்றி யிதற்கந்நியமாக ஆன்மாவொன்றுளதாயின், மனம், நேத்திரமுதலிய ஏனையவிந்திரியங்களாலறியப்படவேண்டும், அங்ஙனமிந்திரியங்களானறியவாராமையால் உலகத்தில் முயற்கொம்பிற்கு வடிவம் நீளமுதலிய விலக்கணங்கூறுவோர் கூற்றையொக்குமெனவும், பூதங்களின் கூட்டத்தானே வடிவங்களுண்டாமாதலால் இதனையுண்டாக்குதற்கோரிறைவன் வேண்டாமெனவும், மாதர்போகமே மோட்சமெனவுங் கூறுவன்.

நீ கூறுமாறே பிரத்தியட்சப்பிரமாணமேமெய் அனுமானமுதலிய அளவைகள் பொய்யெனில்? நீ பிறந்து குழவியாய் வளருங்காலத்தில் உன் தந்தை தாயார் இறந்துபோய் நீ வளர்ந் திளமைநீங்கியபின்னர்ச் சாத்தன் கொற்றன் இருவர்க்குந் தாய்தந்தையுள்ளார் அதுபோல எனக்குந் தாய்தந்தையிருந்து இறந்திருக்கவேண்டும் என்று நீ கருதல் காட்சிப்பிரமாணமன்று அனுமானப் பிரமாணமேயாமென்க; இதுபோலின்னுமேனைய பிரமாணங்களை யூகித்தறிந்துகொள்க.

காட்சிப்பிரமாணத்திற்கு விஷயமாக நீ கொண்ட நிலன், நீர், தீ, வளியென்னும் நான்கு பூதங்களையும் நித்தமென்றும், அவற்றின் கூட்டமே தேகமென்றுங் கூறினாய்? அவை வடிவமாகப் பரிணமித்துத் தோன்றலுங், கெடுதலுமுளவாதலாற் கடபடாதிகள்போல அவை யநித்தமேயாம்; அன்றியும் அவைசடமாகலின் அவைகளைக் கூட்டிக் காரியப்படுத்துமொரு கருத்தாவை யவாவிநிற்கும்; எங்ஙனமெனில், மண்சடமாகலின் அதனைக் கடவடிவமாகிய காரியமாகச் செய்தற்குக் குயவனாகிய ஒருகருத்தாவை வேண்டிநிற்றல்போலவெனக்கொள்க.

அப்பூதக்கூட்டத்தானாயவுடம்பின்கண்ணே அறிவானது வெற்றிலைபாக்குச்சுண்ணாம்பாலாய கூட்டத்திலொருவகைச் செந்நிறந் தோற்றுவதுபோலத் தோற்றுமென்றாய்? அங்ஙனங்கூடிய செந்நிறமெக்காரணத்தானும் பின்பிரியாது; அங்ஙனமே நீ கூறிய அவ்வறிவானது இவ்வுடலைவிட் டெக்காரணத்தானும் பிரியாதிருக்கவேண்டும்; இங்ஙனமின்றி யுடல்கிடக்க அவ்வறிவுநீங்கிப்போதலால் நீ கூறுங் கூற்றுப் பொருத்தமின்றென்க.

அன்றியும், அங்ஙனந்தோன்றுமறிவு பூதங்களே பிறிதில்லையென்று கூறுவாயானால், நிலமுதலிய பூதங்களில் அறிவுபுலப்படக்கண்டிலம்

என்றறிக. அங்ஙனமன்று அப்பூதங்களுடலாய்ப்பரிணமித்த காலத்தே யறிவுபுலப்படுமென்னில்; அவ்வுடம்பு சவமாய்க்கிடந்த காலத்து அப்பூதங்களிருந்தும் அறிவு காணப்படவில்லையென்றறிக. அச்சவமாயவுடம்பின்கண் வாயுவினியக்கங் குறைந்ததாலறிவுகாணப் படவில்லையெனின்? நீயுறங்கும்போது நீ குறைந்ததென்று கூறும் வாயுவிருந்தும் அறிவு நிகழா தொழிந்ததன் காரணமென்னை கூறுவா யாக. அன்றி வெற்றிலைமுதலிய கூட்டத்தினுண்டாஞ் செந்நிறமொன் றே; நீ கூறும் இப்பூதக்கூட்டத்தின்கட்டோன்றுமறிவு ஒருதன்மைத் தாகாது வேறு வேறு புலனென்றும், பொறியென்றும், குணமென் றும், தனித்தனியுண்டாதற்குக் காரணங்கூறுவாயாக. வெற்றிலை முதலியவற்றைச் சிவப்பேறக் கூட்டுதற்கொரு கருத்தாவேண்டு மென்று நீ துணிந்ததுபோல அப்பூதங்களின்கூட்டமுந் தாமேகூடு மாறின்மையால் அவற்றைக்கூட்டற்கொருகருத்தாவேண்டுமென்க.

நீ முன்னரில்லையென்றுகூறியவண்ணங் கன்மமில்லையாயின் ஊர் வனமுதலான எண்பத்துநான்கிலக்க யோனிபேதங்களுமின்றாய் அவ் வியோனிபேதங்களாலுண்டாகும் ஓரறிவு முதற்கொண்டு ஆறறிவிறுதி யாக நிகழுமுணர்ச்சியின் பேதங்களுமின்றாம். அன்றி நீ கூறும் பூதக் கூட்டம் அக்கரங்களையும், உணவின்பேதங்களையும், குணபேதங்களை யும், சாதிபேதங்களையுந் தரமாட்டா; இவ்வகளை யித்துணை வேறுபா டாகத்தருவன கன்மங்களேயா மென்றறிவாயாக.

நீரானது சந்தனத்தைக்கூடிற் குளிர்ந்தும், நெருப்பைக்கூடில் வெதும்பியுமிருத்தலால் அந்நீ ரென்னகன்மஞ்செய்தது ஆதலாற் கன்ம மில்லை என்றனை; நீ யெடுத்துக்காட்டிய சந்தனத்தையுந் தழலையுஞ்சார அந்நீராய வொருபொருட்கு இரண்டுதன்மையுண்டாயதன்மையை ஆராயுமிடத்து யாதாமொரு காரணத்தாற் சேர்க்குமொரு கருத்தா வாலன்றி, அந்நீரானது அவ்விரண்டுதன்மையுந் தன்னிடத்துண்டாக் கிக் கொள்ளாதென்றுணர்வாயாக. அதுபோலக் கன்மமும் இருவகைப் படப்பொருந்தி யொருகருத்தாவாற் சுகதுக்கங்களை யுயிர்கட்குக் கொ டுக்குமெனவறிக; ஆதலால், அச்சுகதுக்கங்கள் உயிருக்காவதன்றிச் சட மாகிய வுடம்பிற்கில்லையென்றுணர்வாயாக.

இந்திரியங்களா னறியப்படாமையின் ஆன்மாவில்லையென்றுகூறி னாய்? சரீரமானது தன்னைக்கண்ட கண்ணைக்காணமாட்டாது; அச்சரீ

ரத்தைக் காணவல்லது கண்ணும்; அதுபோல உயி ரறிவுடைப்பொரு ளாகலின் இந்திரியங்களையறியும், இந்திரியங்கள் சடமாகலின் அறி வுடைப்பொருளாகிய உயிரையறியமாட்டா, ஆகையால் இந்திரியங்க ளால் அறியப்படாது ஆன்மாவென்று நீ கூறியது பொருந்தாதென்க.

பூதபரிணாமமே வடிவங்கள் இதற்கோரிறைவன் வேண்டாவென்று கூறினுய்? பூதங்கள் கடம்போலக் காரியப்பட்டுச் சிறிதுபொழுது நின்று மீளவும் அழியா நிற்கும்; இவையிங்ஙனம் காரியப்படுதற்கும், கெடுதற்கு மொருகருத்தா வேண்டுமென்க. மண்ணிற் கடமுதலான வையுண்டானாற்போல பூதங்களாலுண்டாயினது சரீரமென்னில் மண் குயவனாற் கடமுதலிய வடிவங்களாகக் காரியப்பட்டாற்போல ஒரு கருத்தாவினுடைய செய்கையாற் சரீரமுதலிய வடிவமாய்க் காரியப் பட்டதென்றுணர்வாயாக; சிவஞானசித்தியாரிற் காரியகாரணங்கள் என்னுஞ் செய்யுளாற் காண்க.

அசுத்தம், சடம், அநித்தியமாகிய மாதர்போகத்தையே சுத்தஞ் சுகநித்தியமாகிய மோக்கமென்றாய் அதினியல்பைக் கேட்பாயாக. ஒரு பொற்பணியானது மலத்திடைவிழுந்தால் அதனைக் கையாலெடுத்தல் பொருந்தாது; அதுபோல மகளிர்பால் மிக்கவேட்கையுண்டாதற்குக் காரணமான சந்தனம், ஆபரணமுதலிய செயற்கைப்பொருள்களை நீக்க அதனியல்பாகிய அசுத்தத்தைக் கண்டுவிடத்தக்க பொருளாம். "என்னகண்டுநீமாதரார்வடிவமீதிச்சைவைத்துழல்கின்றாய் — பொன் னையுந்துகிலையும்பிரித்திடில்வெறும்புழுமலக்கூடல்லாற் — பின்னையுண்டு கால்கண்டுநீமயங்குதல் பிராந்தி" அன்றியும், எற்புச்சட்டகமாயும், முடைக்குரம்பையாயும், புழுப்பிண்டமாயும், கோழை, ஈரல், மலமூத் திர பாத்திரமாயும், உள்ளதென் றச்சரீரத்தினியல்பை நோக்குவாயாக; இவ்வசுத்தங்களைப் போக்கவே பூவும், சாந்தும், எண்ணெயும் புனையப் பட்டனவென்க. அன்றியுங் காமமுதலானவைகளைச் சுகமென்று கொண்டாய் அஃதெத்தன்மை யென்னின் குளிர்மிக்ககாலத்து வெப் பத்தைவிரும்பி அக்கினியையடையின் அவ்வக்கினி சுகந்தருவதுபோல வும், வெப்பமிகுந்தகாலத்துப்புனலையணையின் அப்புனல் சுகந்தருவது போலவுமாமென்க; ஆதலால் இம்மயக்கவறிவையொழித்து எல்லாம் வல்ல விறைவனது திருவடிஞானத்தைப் பெறுவாயாக. இங்ஙனமுல காயதன் கடவுளில்லையெனக் கூறியதற்கியைய வெடுத்துக்கூறிய

காட்சிப்பிரமாணமுதலியனவெல்லாஞ் சிவஞானசித்தியாரிற் கூறியவா றுரைத்து மறுக்கப்பட்டன.

இன்னும் வேறுகாட்சிப் பிரமாணமுமெடுத்துக் கூறுவாம்; சூரிய சந்திரர்முதலியோர்கள் விதித்தநாழிகையிற்றப்பாது உதிப்பது மொடுங்குவதும், மேகம் மழைபெய்வதும், பெய்யாமையும், கடல் கரையினீங்காமையுங் கடனுங்கால் உலகினிமித்தமாக இறைவனுக்கினையின் வழியினுமெனக் கொள்ளப்படும். தாமாகச் செய்தால் தமக்கோர்பயன் கருதிச்செய்யவேண்டும்; அங்ஙனமின்மையால்,அவ்வாறு செய்விப்பதற் கொருகருத்தாவுண்டென்பது விளங்குகின்றது.

இன்னுந்தேவர்கட் கிறையாக இந்திரனிருக்கிறான், மனிதருக கிறையாக நரபதியிருக்கிறான், மிருகங்கட்கிறையாகச் சிங்கமிருக்கின்றது; அதற்கு மிருகராசனென்று பெயர். பறவைகட் கிறையாகக் கருடனிருக்கின்றது; அதற்குப்பறவைவேந்தென்று பெயர். விருக்ஷங் கட்கிறையாக அரசிருக்கின்றது; அதற்குத் தாருவேந்தென்று பெயர்; இங்ஙனமே பலவிசித்திரமானஉலகத்திற்கும் ஓரிறைவனுகிய உலக நாயகனுண்டென்று தெரிகிறது. இன்னுஞ் சராசரங்களெல்லாமிறைகளை யின்றியமையாவென்பது காட்சிப்பிரமாணமேயென விளங்கக் கம்பராமாயணத்தில்

"முறைதெரிந் தொருவகை முடிய நோக்குறின்
மறையவன் வகுத்தன மண்ணில் வானிடை
நிறைபெருந் தன்மையி னிற்ப செல்வன
விறைகளை யில்லன யாவை காண்கிலம்."

எனக் கூறுமாறு காண்க.

அன்றியும், கடவுளின்றி யிவ்வுலக நடைபெறுதென்பதற்கு, "அவனசையாமலணுவுமசையாது" என்று கூறும் பழமொழி யிப்பொழுதுங் கேட்கிறதேயொரு சாட்சியாயிருக்கிறது.

அன்றியுந் திருவள்ளுவர் "அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி பகவன்முதற்றேயுலகு" எனக் கூறினார்; இதினுள் காணப்படாதகடவுட்கு உண்மை கூறுவார் காணப்பட்ட வுலகத்தைச்சுட்டி யிவ்வுலக மாதிபகவனுகிய முதலையுடைத்தென்றும், அதற்கெடுத்துக்காட்டுவமையாக எழுத்துக்களெல்லாமகரமாகிய முதலையுடையவாறுபோல எனக்கூறி

னர். இதனுரையில் அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தானன்றி நாத மாத்திரையாகிய வியல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கை யுணர்வானன்றி யியற்கையுணர்வான் முற்று முணர்தலானுங்கொள்கவென்றார். இங்ஙனங் காட்சிப்பிரமாணமொன்றைக் கொண்டு ஒரு கடவுளுண்டெனச் சாதித்தது யாவருக்கும் புலப்பட்டதேயாம்.

அன்றி முதன்மையென்பதற்கிங்ஙனமுரைகூறினராயினும், அகரம் அங்காத்தலையுடையதாய்ப்பிறத்தலானும், ஏனையவெழுத்துக்களெல்லாம் இதழ்நாப்பல்லணத்தொழிலாற்பிறப்பினும் அவ்வாங்கத்தலையின்றிப் பிறவாமையானும், அதனால் எல்லா அக்கரங்களினும் அகரங்கலந்து நிற்றலானும் எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாகவுடையன அதுபோல, ஆதிபகவனாகிய கடவுளையன்றி யுலகந்தோன்றாமையானும், அக்கடவுள் சேதனாசேதனமாகிய வுலகமெங்குங் கலந்து நிற்றலானும் உலகம் அக்கடவுளை முதலாக வுடையதெனக் கூறலுமாம். சிவஞானபோதத்தில், "ஒன்றின்றால்—அக்கரங்களின்றாமகரவுயிரின்றேல், இக்கிரமத்தென்னுமிருக்கு" என்றார்; அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையாம், இம்முறையே வேதம் பிரமப்பொருளில்லையாயின் ஒருபொருளுமில்லை யென்றோதும் என்பது இதன் பொருளாயினும், அகரவுயிரின்றேல் அக்கரங்கள் தோன்றுதலு மியங்குதலுமில்லை யென்பதும், பிரமப்பொருளில்லையேல் உலகிலெப்பொருளுந் தோன்றுதலு மியங்குதலுமில்லை யென்பதுங்கருத்தாம். இங்ஙனமெடுத்துக்காட்டிய வுவமையாற் கடவுளாகிய பிரமப்பொருள், உலகிற்கு வேறாகியும், வேறல்லாமையைக் குறித்து நின்றவாறு காண்க. "இன்றாம்" "இன்றேல்" என இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினாரேனும், ஒரு கருத்தாவுண்மையால் இவ்வுலகமுண்டென்பதே கருத்தாகக்கொள்க;

இனி யுலகத்திலெத்தனையோ கோடிக்கணக்காக மனிதர்களைப் பார்க்கின்றோம், ஒவ்வொருவருக்கும் முப்பத்திரண்டு அங்கங்கள் கணக்குப்படியிருக்கின்றன; அவைகளில் ஏதேனும் வேற்றுமை காணப்படவில்லை. முகங்களின்மாத்திரம் இன்னாரின்னாரென்று வேற்றுமை தோன்றும் வண்ணம் ஒரு தோற்றம் விளங்குகிறது. அத்தோற்றத்தை எல்லாம்வல்ல இறைவன் படைக்கும்போதுண்டாக்கினானன்றி

இடையிலொருவருண்டாக்கினதில்லையே, இன்னும் சிலர் ஆறுவிரல், இரண்டு தலை, குருடு, மூடம் இவற்றை யுடையவர்களாய்ப் பிறப்பதற்குக் காரணமென்னை? அச்செல்லாம் ஒன்றாய் அதிலேயிருவகையாய்ச் சிலர் வாழ்ந்திருக்கவும் பலர் அவரைத் தாழ்ந்திருக்கவுங் காணப்படுவதற்குக் காரணமென்னை? அவரவர் வினைவசத்தால் இறைவனுண்டாக்கினு னென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையே? ஆதலால் இங்ஙனங் கூறிய பலவகைப் பிரத்தியட்சப்பிரமாணங்களைக்கொண்டு எல்லாம் வல்ல இறைவனொருவனுண்டென்பது தெளிவாக விளக்குகின்றது.

ஒருவன் ஓர்வினைசெய்யின் அது தனக்கேனும் பிறர்க்கேனுமாகும் பயன்கருதிச் செய்வானன்றி வீணாகச்செய்யான்; ஆதலாற் கடவுளிவ்வுலகத்தை ஒருபயன்கருதிச்செய்தாரெனல் வேண்டும்; அங்ஙனமாயின், இவ்வுலகத்தைப் பயன்கருதிச் செய்தாரெனில் கடவுள் இயல்பாகவே பாசங்களை நீங்கியிருக்கையாலும், பேரானந்தராகையாலும், ஒப்புயர்வில்லாராகையாலுந் தனக்காம் பயன்கருதிச் செய்தாரல்லர், ஆன்மாக்களாகிய பிறர்க்காம் பயன்கருதிச் செய்தாரெனல் வேண்டும், அங்ஙனஞ்செய்தல் அளவிலாற்றலும், முற்றுணர்ச்சியும், பேரருளுடைமையுமுள்ளகடவுள் ஆன்மாக்களின்மேல்வைத்த பேரருளாலென்றுகொள்ளல்வேண்டும்; இதற்கோருபமானம் வருமாறு; விடத்தான்மயங்கிக்கிடக்கின்றவொருவனுக்கு, அருளுடையவொரு வைத்தியன் மருந்துகளுதவி அம்மயக்க நீங்கச்செய்து சுகமுறச்செய்வதுபோலப், பேரருளுடைய கடவுளும் பாசங்களான்மறைப்புண்டு கிடந்த ஆன்மாக்களுக்குத் தநுகரணபுவனபோகங்களைக்கொடுத்துச் செய்வினைமுறைப்படி பயன்களை யநுபவிக்கச்செய்து பாசங்களைநீக்கிப் பக்குவம் வருவித்துப் பேரின்பமடையச் செய்வாரெனக.

இவ்வாறுபகரிக்கிற கடவுளை நாமெவ்வாறறிவதென்னில் ஆகமப்பிரமாணத்தாலன்றியும், அநுமானப்பிரமாணத்தால் யாவருநன்கறியலாகும். சூரிய சந்திரர் நாள் கோள்கள் மேகஞ் சமுத்திரமலைகள் பஞ்சபூதசராசரமுதலிய விசித்திரமானவையெல்லாஞ் சீவனாலுண்டாக்க முடியாவாகலானுஞ், சூரியசந்திரர்முதலியோர் முறைமாறாது வருதலானும் பாம்பு முதலியன கடவுளைத் தியானித்து அக்கடவுளருளிய மந்திரங்களைக் கணித்து நோக்கவே வசமாகுதலானும், யோனியுட்புகுந்த விந்து உதிரத்துடன் சேர்ந்து யத்துமாதமிருந்து மண்மரமுத

லியவற்றாற் பாவைமுதலியன வுண்டாதல்போற் குழவியுருவாயுண்டாகிக், குடத்துள்ளே யெடுத்துவிட்ட பூசனிப்பிஞ்சானது பருத்து அக்குடமுடையாமல் அக்குடவாயின்வழிவருமருமைபோலத் தாய்வயிற்றிலிருந்து சிறிய யோநிவழி வருதலானும், ஆணும்பெண்ணுங்கூடியே அவ்வடிவாகப் பிறத்தலானும், அவ்வாறு கூடாமலே அகத்தியர் முதலோர்போலப்பிறத்தலானும், வித்தின்படியே தாவரங்களுண்டாவதினுலும், அவயவங்கணிறைந்து பிறத்தலானும், குருடு முதலிய அவயவபங்கத்துடன் பிறத்தலானும், நோயும் நோயில்லாமையுந் தரித்திரமுஞ் செல்வமும் அறிவு மறிவிலாமையு முள்ளவர்களாகப் பிறத்தலானும், ஒன்பது துவாரமிருக்கவும் வெளிப்படாது உயிர் உடம்பினுள்ளேயிருத்தலானும், ஒருறுப்புக்குறைந்தால் அதனையுண்டாக்கிக்கொள்ள முடியாமையானும், தசவாயுக்கள் செய்புந்தொழிலை உயிர் நிறுத்திக்கொள்ளமுடியாமையானும், ஆணுவது பெண்ணுவது வேண்டுமென்றால் அவ்வாறின்றி அலியாகப்பிறத்தலானும்பிள்ளைவேண்டாமென்பவர்க்கே பலபிள்ளைகள் பிறத்தலானும், முற்சென்மமும் பிற்சென்மமுமறியாமையானும் இங்ஙனமே பலவித காரணங்களானும், கடவுளொருவருண்டென நன்கறியலாகும். அக்கடவுளெவ்வாறு நம்மையுண்டாக்குவரென்னில்? ஆபரணங்கடபடாதிகளைப் பொன்மண் நூல்முதலிய காரணங்களினாலே யுண்டாக்குகின்றவர்போலக் கடவுள் திருவருளாலே முதற்காரணமாகிய மாயையிலிருந்து உயிர்களைச் செய்தவினைக்கீடாகத் தநுகரணபுவனபோகங்களையுண்டாக்கிக் காத்துச் சங்கரித்துத் திரோபவித்து அநுக்கிரகஞ் செய்வாரென்றறிக. இப்பஞ்சகிருத்திய முறைமை யீண்டுரைப்பிற் பெருகுமாதலிற் கூறவில்லை யென்றறிக.

இனி யிங்ஙனம், இறைவனுண்டெனக் கொள்ளினும், தேர்முதலாயின பலர்கூடிச் செய்யக்காண்டலின் அங்ஙனமே இவ்வுலகத்தைத் தோற்றுவித்தற்கும் பலகர்த்தாவேண்டுமெனின்? அவ்வுரை பொருந்தாது, ஏனெனில்? தேர்முதலாயினவற்றைச் செய்வோரெல்லாம், அவர்கட்குத் தலைவனுவானொருவன் இவ்வாறே செய்கவெனக் கட்டளையிட்டவாறே செய்தலா லொருவனாற்செய்யப்பட்டன வென்று பிரத்தியட்சமாகக் காண்கின்றோமன்றோ? அதுபோலவே யிவ்வுலகத்தைத் தோற்றுவித்தலும், காத்தலும், அழித்தலும் பலகர்த்தாக்கள் செய்யினும், அவரையெல்லாம் ஏவலாளராகக்கொண்டிவ்வாறுசெய்கவெனக் கட்டளையிட்டருளிய எல்லாம்வல்ல கடவுளொருவரே யுண்டென்பது தெளியப்படுதலாமெனக.

இனிப் பல சமயத்தாரும் ஒவ்வொருவரை முதற்கடவுளாக வெடுத்துக் கூறுவர்; அவருரைப்பனவெல்லா மெடுத்து மறுப்பதற்கு ஈண்டவகாசமின்மையால், அவற்றைப் பின்னர்க் கூறவேண்டும்.

இனி யெல்லாம்வல்ல முதற்கடவுளின் முக்கியகுணங்களெட்டென்பர், திருவள்ளுவரும், "எண்குணத்தான்றாளைவணங்காத்தலை" யென்றார். அவை, "முடிவிலாற்றலை தன் வயத்தினை முற்றுணர்ச்சியை பேரருண்-மடிவிலாட்சியை தூயமேனியை மற்றியற்கை யுணர்ச்சியை-படியிலாவியல் பாசநீங்கிய பாசநோயை வரம்பிலின்-புடையையுன்னடி யேங்களென்றமு னக்கடைக்கல மையனே" எனக் காஞ்சிப் புராணத்திற் கூறிய செய்யுளானும், பரிமேலழகருரையானுமுணர்க. இவ்வெண்குணங்களையுடைய பரமபதியாகிய கடவுளையும், அக்கடவுளை வழிபடுமார்க்கங்களையும், அவற்றாலாம் பயன்களையுந் தெரியுமுறையாற் றெரிந்து அவற்றைக் கடைப்பிடித் தொழுகியுய்வதே யறிவுடையோர் கடனாமெனக. இங்ஙனங் காட்சிப்பிரமாணம்பற்றிக் கடவுளில்லை யென்பாரை மறுக்கப்புகுந்தமையால், ஏனைப்பிரமாணங்களை மிகவெடுத்துக்கூறாது, அக்காட்சிப்பிரமாணங்களையே மிகவெடுத்துரைத்தும், அதனுடன் அநுமானப்பிரமாணத்தையுரைத்தும் கடவுளுண்டெனச் சாதித்ததெனக. சுபம்.

இங்ஙனம்,

திருவாவடுதுறையாதீன வித்துவானும்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற் பரிசோதகருமாகிய

ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

(இது, காளயுக்தி௵ மார்கழி௴ 28௳ இராமநாதபுரஞ் சமஸ்தானத்தைச்சார்ந்த அபிராமத்தில் வித்தியாபாற்கரசெந்தமிழ்ச்சங்கத்தில், அக்கிராசனாதிபதியாயிருந்தபோது செய்த பிரசங்கம்.)

நோயில்லாவாழ்வு.

அலைகடல் வளைஇய மலர்தலையுலகில் உருப்பெற்றுமல்காநின்ற மன்னுயிர்த் தொகுதிக்கு இம்மையில் வேண்டற்பாலனவாகிய பேறுகள் அனைத்தினும் விசேடமுற்றுத் தலைநிற்பது நோயில்லாவாழ்வாகும். எவ்வகைய எத்துணைப் போகங்கள் அமைவரப் பெறினும் தேகசுகமொன்றில்லாவிடின் அவற்றொன்றையேனும் அனுபவிக்குமாறில்லை. உடற்குற்றம் பதினெட்டனுள் ஒன்றாகிய பசி ஒருவற்கு வந்தடையுமாயின், மானம், குலம், கல்வி ஆதிய பத்துக்காரியங்கள் பறந்துவிடுமென்ன ஔவைப்பிராட்டி சொற்றனள். நாமும், நோய்வந்தடுத்தால் பத்தன்றிப் பத்துநூறுகாரியங்கள் பசியொடும் பறந்துவிடுமெனச் சொல்வேம்.

மானிடப்பிறவியால் அடையும்பயன் யாதெனில், நாம் நன்குறுதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சவிகற்பஞானத்தைப் பயப்பதாய் வியஞ்சக ஞானகரணமாய் விளங்கும் கல்வியை ஈட்டி நல்லதன் னலனும் தீயதன்றீதுங் கண்டு புண்ணிய பாவங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நன்னெறிச்சேறி, சிவபுண்ணியங்களிற் பயின்று ஞானத்தையடைந்து வீட்டைப்பெறுதலாம். தேகமானது நல்ல சுகநிலையிலிருந்தாலன்றி அங்ஙனஞ் செய்தல் மிகவரிதாகும்.

நோயானது தெய்வமே காரணமாகவும், வெய்யில், குளிர், மழை, காற்று, மின்னல், இடிமுதலிய சடப்பொருள் காரணமாகவும் பிறகாரணங்களாலும் வந்தடையும். அவற்றுள், தெய்வத்தால் நேர்வன பிராரத்துவவழிவரலின் பவந்தொறுமீட்டு தீவினைகளே அவைகட்குக் காரணமாகும். அதுபற்றி அவற்றைத் தடுத்தலும் அரிதாகும். தானம், தருமம், தவமாதியவற்றில் மிகமுயன்று ஓர்வாறிதம்பெறினும் பெறலாம். மற்றையத் துன்பங்களும் ஊழ்வழிவருவனவாயினும் ஒழுக்கப்பிறழ்வுமவற்றுக்கேதுவாகலின் அப்பிறழ்வுக்குரியவர்களும் பாத்திராகின்றார்கள். ஆதலின் தெய்வத்தைநோதலுந்தகாது.

புண்ணியபூமியாகிய பாதகண்டத்துப் பண்டைக்காலத்தினர் நீடிய ஆயுசொடு சுகானுபவங்களைப்பெற்று வாழ்ந்தனர். அன்னார்க்குத் தக்கதுணைநின்றது தருமாசாரங்களைக்கைக்கொண்டு அனுசரித்து

வந்த மரபேயாம். தெய்வத்தன்மையுடைய மகான்களால்வகுக்கப்பட்ட தருமநூல்களிலேவிதித்துள ஆசாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் பயில்வார்க்குத் தேக ஆரோக்கியத்தைப் பயப்பதாகும். ஒவ்வொரு வருணத்து நால்வகை ஆச்சிரமத்தோரும் நித்தியம் பயின்று கையாடி வரவேண்டிய எல்லாவகைத் தருமாசாரங்களையும் செவ்விதிற் றொகுத்து விரித்துக் காட்டியிருக்கின்றனர். அவற்றை இகழ்ந்து தனந் தொழுகுவார்க்குப் பலிப்பது சஞ்சலமேயாம். அவ்வாசாரவிதிகளில் ஒன்றாயினும் போதியநியாயமின்றி ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இவ்வுண்மை தெளியாதார் அனேகவிதிவிலக்குகளைப் பிரயோசனமற்றவையென் றவமதித்துப் பயிலாதொழிவர்.

நாற்பதத் தருபதேவதை முப்பதமொடிந்து ஒருகாலில் உலாவும் இக்கலியுகம் முதிர்ந்துவரலால் பண்டையோர் அநுசரித்துவந்த தருமாசாரங்களும் நாளடைவிற் குன்றிப்போகின்றன. இங்ஙனமாதற்குப் பொய்புனைந்த இதரசமயங்களும் அச்சமயங்கள் விதிக்கும் அதர்மாசாரங்களுமே முக்கிய காரணமாகும். உயிர்க்கொலை மிகவும் பாவமான செய்கையென்று சைவங்கண்டித்துவற்புறுத்த ஆகாரத்துக்கு வேண்டுவனவற்றைக்கொல்லலாமென்று மற்றொருமதம் சாதிக்குமாயின் புண்ணியம் நடைபெறுவதெங்ஙனம்.

இக்காலத்தில் குன்றிவரு தருமாசாரங்களைப் பண்டையநிலைக்கு வளர்த்து நிறுத்தல் சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடைய நம்மனோர்க்கு மிகவரிதாகும். ஆயினும் வயித்தியநூல் பரப்புதல் முதலிய பிறவழிகளில் முயன்று தேகசுகத்தைக் காப்பாற்றுமுறைகள் அநுசரிக்கச் செய்யவேண்டும். ஆண் பெண் இருபாலார்க்குங் கல்விபயிற்றுகழகங்களிலே இவ்விஷயம் மிகமுக்கியமாகக் கவனிக்கத்தக்கது.

தோல், நரம்பு, என்பு, தசை, இரத்தமாதியவற்றால் அமையப்பட்ட நமது தேகத்தின் இயல்பையுங் குணகுணங்களையும், மூளை, கண், செவி, வாய், மூக்கு, சுவாசப்பை, ஈரல், இரைப்பை, சலப்பை ஆதிய ஒவ்வோர் உறுப்புக்களின் அமைவும் இயல்புங் குணக்குறியுந் தத்துவ நிலைகளையுஞ் செவ்விதிற் சுருக்கித் தெளிவாக விளக்கியும் இவ்வுறுப்புக்களில் நோயடுக்கு முறைமைகளையும் ஏதுக்களையும் காட்டிப், புலரியிற்றுயிலெழும்பல், மலசலவிமோசனஞ்செய்தல், தந்தம்விளக்

கல், சௌளஞ்செய்தல், ஸ்நானம்பண்ணல், உடுத்தல், உண்ணல், சுத்த நீர்பருகல் ஆதியபலநித்தியகருமங்களில் ஆரோக்கியத்துக்கடுப்பன இவையென்றும், அடாதன இவையென்றும், சாதாரணமாய்ப் பரம்புகின்ற தடிமல், இருமல், தலைநோய், காய்ச்சல், வயிற்றுளைவு, பேதி, கண்ணோய் ஆதிய பிணிகளின் இயல்பையும், அவைகள் உண்டாகின்ற காரணங்கள் முறைகளையும், அவற்றைத் தடுத்தற்குரிய எத்தனங்களையும் மற்றுமின்னோரன்ன சுகங்காத்தற்கேற்ற வழிவகைகளையும் மாணவர் பருவத்துக்கேற்றபடி முறையாகப்பயிற்றவேண்டும். சுவர் இருந்தாலன்றோ சித்திரம் எழுதலாம்! தேகம் நன்னிலையிற் காப்பாற்றப்படினன்றோ வாழ்வு சிறக்கும். ஆதலின் பள்ளிக்கூடங்களிலே மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுவரு பலவிதபாடங்களுடனும் உடற்கூற்றையும் ஆரோக்கியநூல்களையும் (வயித்தியராக்குமாறல்ல, தங்கள் சுகத்தைப்பேணற்கிசைந்த அளவில்) கிரமமாகக்கற்பிக்கவேண்டும். நோயடுத்தபின் அவுடதப்பிரயோகஞ்செய்வதினும் வாராமற்காப்பதே இனிதாகும். சிறுவர்பொறுப்பைக்கையேற்றுள்ள பெற்றார்முதலிய சகலரும் இதனைக் கவனிக்கவேண்டியது. வயித்தியத்துறையிற்சென்று சிறந்தபண்டிதரானோர் காலத்துக்கேற்ற ஆரோக்கிய நூல்கள் ஒன்றிரண்டைச் சுருக்கி எழுதிப் பாடசாலைகளுக்குதவினால் பெரும்புண்ணியமாகும்.

மட்டுநகர்.
1—1—1919.

இங்ஙனம்,
ச. பூபாலபிள்ளை

ஓர் ஐயவினா.

நேற்று, இன்னுஞ் சொல் செய்யுள் வழக்கிலுண்டா? நேற்று வந்தான் என்று சொல்லும்பொழுது, இது என்னசொல். நன்னூல் விருத்தியுரையில் பொதுவியலில் வினைத்தொகைக்கு உதாரணங் கூறும்போது நெருநல்அடுகளிறு, இன்றுஅடுகளிறு, நாளைஅடுகளிறு என்று கூறப்பட்டிருப்பதில் நெருநல், இன்று, நாளை என்பன என்ன சொல். இவை பெயர்ச்சொல்லாயின் எல்லா வேற்றுமையுருபுகளையும் ஏற்கவேண்டுவது அவசியமில்லையா?

குறிப்பும் பண்பு மிசையுந் தோற்றிப்
பெயரும் வினையும் போன்றவை யிரண்டற்கு
மடியு மாகி யவற்றேற் புழிநின்
றொருபொருட் குரிமையும் பலபொருட் குரிமையு
முடைய வாகி யுணரா தவற்றை
யுணர்ந்தவை சார்த்தி யுணர்வன வுரிச்சொல்

என்று இலக்கண விளக்கத்தில் உரிச்சொல்லின் இலக்கணம் கூறப்பட்டிருத்தலால் அதனுள் அடங்காதா? இவற்றையறிந்த பெரியார் நன்ருக விளக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

மாணவன்.

உ

கடவுள்துணை.

ஐயவினாத்தொடர்.

செந்தமிழறிவிற் சிறந்தநற் பெரியீர்,

(க) எனது அஞ்சுமுகத்திற்கு ஆறுமுகமாகமுன்னின்று அடியேனை ஆண்டுவரும் முருகப்பெருமான்மீது ஆசிரியர் நக்கீரனாலே பாடப்பெற்ற திருமுருகாற்றுப்படை, ஆறுபடைவீடுகள் இவையிவை என்பதையும் அவற்றின்சிறப்புக்களையும்பற்றியேகூறுகிறது என்று எவ்வாறு கொள்வது? அங்ஙனம் அதனைக்கொள்ள அதனுள் ஆறு தனித்ததிருப்பதிகள் கூறப்பெற்றிருக்கவேண்டாமா? வேண்டுமாயின் அவை எவையெவை? குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை என்ற இவ்விரண்டுந் தனித்த தலங்களாகமாட்டா என்று ஊகிக்க மூலமும் உரையும் இடந்தருகின்றனவே. முருகக்கடவுளுக்கு ஆறுபடைவீடுகள் உண்டு என்று கூறப்பெறும் வழக்கு சங்ககாலத்தில்,—(முருகாற்றுப்படை எழுதிய காலத்தில்,—)உண்டா? உண்டாயின் அஃது எதனல் நிரூபிக்கப்படும்? அங்ஙனங் கொள்ளாது 'உலகத்திலுள்ள எல்லாமலைகளையுஞ்சுட்டி அவையனைத்தையும் அவனுடைய திருப்பதிகளாக்கவே' குன்றுதோறாடல் என்றும், 'அன்பர்கள் வாழ்த்திவழிபடுவான்

நிருமித்துக்கொண்ட அனைத்துக்கோயில்களையுஞ் சுட்டவே' நகர் என்றுங்கூறி 'ஆண்டாண்டுறைதலுமறிந்தவாறே' (திருமு-உசசு) வீடு பெற்றான் இரவலனுக்குக்கூறவேண்டிய முருகக்கடவுளுடைய அனைத்து இடங்கடனையுங்கூறி முடித்துவிட்டதாகக் கொள்வதால் வரும் இழுக்கென்னை?

(உ) அதிகக் கட்டுப்பாடில்லாததும், விஷயங்களைப் போதிய வளவு வேண்டியவாறு கூறுவதற்குத் துணையாயிருப்பதுமான அகவற்பாவிலே, தாம் எடுத்தவிஷயத்திற் சிறிதுங்குறைபடாதுகூறும் ஆற்றலும் தெய்வத்தன்மையும் தமிழ்மாட்டும் தமிழ்மக்கண்மாட்டும் பேரருளும் படைத்த ஆசிரியர் நக்கீரர், தம்மாற்படைத்துக்கொள்ளப்பட்ட வீடுபெறுதற்குற்ற தொழிலிலே முயலும் சுயேச்சையினையுடைய தகுதியுடையவனாகிய அந்த இரவலனை ஏதேனும் ஒருசொல்லாலேனும் சுட்டிக்கூறாது உய்த்துணர்ந்து வருவித்துக்கொள்ள வைத்திருப்பாரா? விளிப்பெயரைச் சுட்டிக்கூறியிருக்கிறார் என்று கொள்வதற்கு, புலமையோய் (திருமு-உஅ0) என்றபாகம் இடந்தராதா? என்னுடைய சிற்றறிவிற்குக் கிழவோனேஎன்றசுற்றுச்சொல்லும் அந்த இரவலனைக் குறிப்பதுதான் என்றுசொல்லுவது பொருந்துமோஎனப்படுகிறது.*

ஆதலின், பெரியோர்களே, ஒன்றற்கும் பற்றாத அடியேனுடைய ஐயப்பாடுகளை நீக்கி என்னை நில்லாற்றுப்படுத்தருளுமாறு பன்முறையும் வேண்டுகின்றேன்.

கும்பகோணம் 15-2-19.

உ. வே. சா. வேங்கடராமன், தண்டமிழ்த்தொண்டன்.

ஒரு தமிழ்ச்சங்கவருடக்கூட்டம்.

இருபெருஞ்செல்வமும்ஒருங்கேவாய்க்கப்பெற்றவள்ளலும் மதுரை நான்காம்தமிழ்ச்சங்கபோஷகரும் ஆகிய காலஞ்சென்ற

---

* சென்ற ஆண்டிலே 'இவனியரென்குவை' என்ற புறப்பாட்டாராய்ச்சி சம்பந்தமானவாதங்களைக்கண்டு இங்ஙனங்கூறப்பயங்கொண்டேனாயினும், மலைமகள்மகனே (திருமு-உருஎ) என்றும், மகன் (கலி-அ௫), என்றும் னகரவீற்றுச்சொற்கள் விளிப்பொருளில்வந்து இப்பாட்டுரையாசிரியராலே இரண்டிடத்தும் அவ்வாறே பொருளெழுதப்பட்டுள்ளதால் அடியேற்கு இந்த ஐயமுந் தோன்றுகிறது.

இராமநாதபுரம் மஹாராஜா மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீமான் பாஸ்கரஸேது பதியவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக இவ்வூரில் நிறுவப்பெற்றுள்ள இச் சங்கத்தின் மூன்றாவதாண்டு நிறைவு விழாக்கொண்டாட்டமானது நாளது ஜெனவரிமீ 11, 12, 13 தேதிகளில் அபிராமம் ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் ஸந்நிதியில் அமைத்திருந்த கொட்டகையில் சிறப்புடன் நடைபெற்றது.

உள்ளூரினின்றும் பிறவூரினின்றும் பலபிரபுக்களும் வித்வான் களும் வந்து கூடினார்கள். இக்கொண்டாட்டத்திற்கு அக்ராசனராக வந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனவித்வானும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் சைவநூற் பரிசோதகருமாகிய ஸ்ரீமாந் சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராய ரவர்களை இச்சங்கத்தார்கள் மேளதாளவாத்தியவைபவங்களுடன் எதிர் சென்றழைக்கப்பட்டு, மதுரை அமெரிக்கன்காலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப் பண்டிதரும் இச்சங்கத்தின் நிரந்தரஅக்ராசனாதிபதியுமாகிய மகா-௱- ௱-ஸ்ரீ A. கார்மேகக்கோனாரவர்கள் ஷெ கவிராயரவர்களைச் சபாநாயக ராக வீற்றிருக்க வேண்டிக்கொள்ளச் சபையார் கரகோஷத்துடன் அங்கீகரித்தார்கள்.

அக்கிராசனர் ஆசனத்தமர்ந்தபின் ஷெ கார்மேகக்கோனாரவர்கள் செய்யுள்வடிவமானவரவேற்புப்பத்திரம் ஒன்று அக்கிராசனரவர்களுக்கு வாசித்துக்கொடுத்தார்கள்.

ஸ்ரீ நா. சு. தண்டியப்பனாசாரி அவர்களாலும் சீனிவாசன் என்ற மாணவனாலும் கடவுள்வாழ்த்துப் பாடப்பெற்றது. அவைத்தலைவ ரின் முன்னுரையானபின் சங்கத்தின் காரியதரிசி மகா-௱-௱-ஸ்ரீ D. நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்களால் சங்கத்தின் சென்றஆண்டின் அறிக் கைப்பத்திரம்வாசித்துச் சபையார்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

பின்பு மதுரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ சிதம்பரபுன்னை வனநாதமுதலியாரவர்களும், மதுரைத் திராவிடவித்தியாசங்கத்தலைவர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ப. ரா. ஐயாச்சாமி ஐயர் B. A. அவர்களும் முறையே "அறிவுடைமை" "அருளுடைமை" என்ற விஷயத்தைச் சபையார் கேட்டின்புறுமாறு பலமேற்கோள்களுடன் பிரசங்கம் செய்தார்கள். பின்பு இராமநாதபுரம் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ப. சிவசாமிசேர் வை காரரவர்கள் கல்வியிற்பெரிய "கம்பரி"ன் சரிதையையும் அவர்

வாக்குவளத்தையும்பற்றி இனிமையாக ஒரு பிரசங்கம் புரிந்தார்கள். பின்பு தமிழ்ப்பண்டிட் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ A. கார்மேகக்கோனாரவர்கள் "தாய்மொழிப்பயிற்சி" என்ற விஷயத்தையெடுத்துக்கொண்டு நம் தமிழ்ப்பாஷைக்குச் சர்வகலாசங்கத்தார்செய்யவேண்டிய கடமையையும் ராஜாங்கத்தார் நம்பாஷைக்குச் செய்கின்ற உதவியுடன் நாம்செய்ய வேண்டிய உதவியையும்பற்றி ஒரு உபந்நியாசம் செய்தார்கள். அன்று மாலை 3-மணி முதல் இரவு 9-மணிவரை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

மறுநாட்காலை மீண்டும் 8-மணிக்குச் சபைகூடிற்று. அவ்வமயம் அபிராமம் ஸ்ரீ K. நடராஜத்தேவரவர்கள் "நட்பு" என்ற விஷயமும் சங்கக்கரியதரிசி ஸ்ரீ D. நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்களால் "இல்லறவொழுக்கம்" என்ற விஷயமும் இராமநாதபுரம் ஸ்ரீ ஆ. நாகலிங்கம்பிள்ளையவர்களால் "பழியஞ்சினதிருவிளையாடலும்" மதுரை ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரமையரவர்களால் "சகோதரத்வம்" என்றவிஷயமும் பிரசங்கிக்கப்பட்டன.

மாலை 3-மணிக்கு மறுபடியும் சபைகூடியது. அச்சமயம் ஸ்ரீ ப. தா. மு. பொன்னுச்சாமிஆச்சாரியவர்களால் "தர்மம்" என்ற விஷயமும்,ஸ்ரீமாந். துபாஷ் D.K. முகம்மதுயாசிம் அவர்களால் "கல்வி" என்ற விஷயமும் வெகு இனிமையாகப் பிரசங்கிக்கப்பட்டன. பின்பு மதுரை செட்டில்மெண்டு ஆபிஸ் ஹெட் ரைட்டர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ காந்திமதிநாதபிள்ளையவர்கள் "பெண்கல்வி" என்ற விஷயமாய் மிகுந்த உருக்கத்துடன் பிரசங்கம்புரிந்தார்கள். பின்பு மதுரை 7-வது சர்க்கிள் கலாசாலைகளின் இன்ஸ்பெக்டரின் பெர்ஸனல் அஸிஸ்டெண்டு இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீமாந் வே. முத்துசாமி ஐயர் M. A. L. T. அவர்கள் "தமிழ்நாடு" என்ற விஷயத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தமிழ்நாட்டின்எல்லையையும் செந்தமிழ்நாட்டின் எல்லையையும் செந்தமிழ்நாட்டின் பலவகை அமைப்புக்களையும்பற்றிக் கருப்புப்பலகையில் பலவிதவிளக்கக் குறிப்புகள் வரைந்துகாட்டிப் பலசங்கதுறல் ஆராய்ச்சியுடன் சபையோர் மகிழுமாறு நீண்டதோர் பிரசங்கம் செய்தார்கள். பின்பு ஸ்ரீ ப. மு. வேலுப்பிள்ளையவர்கள் "அன்னையும்பிதாவு முன்னறிதெய்வம்" என்ற விஷயத்தைப் பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

பின்பு ஷை மகா-ா-ஸ்-ஸ்ரீ ப. ரா. ஐயாச்சாமி ஐயர் B. A. அவர்கள் "ஈச்வரசந்திரவித்தியாசாகரர்" என்னும் பெரியார்சரிதையைப் பலவித நயத்துடன் பிரசங்கித்துச் சபையாரை மகிழ்வித்தார்கள்.

அதன்பின் ஸ்ரீ வே. முத்துசாமி ஐயர் M. A. L. T. அவர்களும் ஸ்ரீ. சிதம்பரபுன்னைவனநாதமுதலியாரவர்களும், ஸ்ரீ காந்திமதிநாதபிள்ளையவர்களும், ஸ்ரீ·A. கார்மேகக்கோனாரவர்களும் தனித்தனியே செய்த மங்கலவாழ்த்துப்பாக்கள் படிக்கப்பட்டன.

மூன்றாம்நாள் மாலை 3-மணிக்கு மறுபடியும் கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சி ஆரம்பித்தது. அப்போது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை மாணவர் ஸ்ரீ. சடகோபரெட்டியாரால் "கொல்லாமை" என்ற விஷயம் உபந்யாசிக்கப்பட்டது. அபிராமம் வாலிபர்களால் "இஷ்டமோஷ்டம்" என்றகதை சம்பாஷணைரூபமாக ஜனங்கள் ஆனந்திக்குமாறு நடத்தப்பட்டது. பின்பு தமிழ்ப்பண்டிட் ஸ்ரீ சிதம்பரபுன்னைவனநாதமுதலியாரவர்கள் தாம்மொழிபெயர்த்த "மைத்ரேயிசம்பாஷணை"யை யாவரும் மகிழுமாறு வாசித்தார்கள். பின்பு ஸ்ரீ A. கார்மேகக்கோனாரவர்கள் "வாய்மை" என்ற விஷயத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள். பின்பு சபாநாயகரவர்கள் தாம் எழுதியுள்ள "கடவுள் உண்மை" என்ற அரிய பெரிய வியாசத்தை யாவரும் அதிக உற்சாகத்துடன் கேட்டுமகிழும்படி இனிமையாகப்படித்துவியாக்யானம்செய்தார்கள். (இவ்வியாசம் இச்சங்கத்தாரால் அச்சுப்பிரதிரூபமாகவெளிப்படுத்தப்படும்).

பின்பு சபாநாயகரவர்கள் சங்கத்தைப்பற்றிய தமது அபிப்பிராயங்களைக் கூறியவளவில் சங்கக்காரியதரிசிஅவர்களால் சபாநாயகருக்கும் விஜயம் செய்தோருக்கும் வந்தனோபசாரம் சொல்லவும் சந்தன புஷ்ப தாம்பூலாதிகள் அளிக்கவும் அரசவாழ்த்து மங்கலவாழ்த்துக் கூறவும் சுமார் 8½-மணிக்கு இச்சங்கத்தின் மூன்றாம்வருடக்கொண்டாட்டம் இறைவனருளால் இனிது பூரணமாயிற்று. சுபம்.

வித்யாபாஸ்கரசெந்தமிழ்ச்சங்கம், அபிராமம். } D. நாகலிங்கம்பிள்ளை, காரியதரிசி.

இந்துதேச சரித்திர காலக்குறிப்புகள்.

(Chronological Notes Of Indian History)

"செந்தமிழ்" தொகுதி கஎ-ன், கக௨-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

1608 [சகம் 1530=கீலக-சைத்ர, சுக்ல-நவமி ஞாயிறு] ஸ்ரீ ராமநவமி தினத்தில் ராமதாஸ் ஜனனம்.

இவர் ஆதிப்பெயர்—நாராயணர்.

இவர்தகப்பனார்—சூர்யாஜீபந்த்.

தாயார்—ராணுபாய்.

பிராமணர் ஜமதக்நிகோத்ரம் ஆசுவலாயனம்.

பிறப்பிடம்—ஸதாரா ஜில்லாவில், ஜாம்ப் என்ற கிராமம்.

மரணம்—1682.

1609-1623 முத்துவீரப்பநாயக்கர் மதுரை நாயக்கர்வம்ச 6-ம் அரசன். கிறிஸ்தவமதத்தைப் பரவாது கண்டித்தார்.

1609 ராஜஉடையார் அரசில், மைசூர், விஜயநகர ஆதீனத்தினின்றும் விலகி ஸ்வாதீனமடைந்தது.

1612 (விக்ரம 1668) கமலாகர பட்டர், காவ்யப்ரகாசம் என்ற அலங்காரசாஸ்திரத்துக்கு உரை எழுதினார்.

வஸுரிதுரிதுர் பூபதே கதேப்தே நரபதிவிக்ரம தோதயாதிரௌத்ரே தபஸிசிவதிதௌ ஸமபிதோயம், ரகுபதிபாதஸரோருஹே ஸமர்ப்பித:—சகமலாகரர் அப்பய்யாதீக்ஷிதரைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார். அப்பய்யாதீக்ஷிதர் ஜயதேவருடைய சந்திராலோகம் என்ற நூலைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்.

(2) நிர்ணயஸிந்து.

கமலாகரர், சுதர்சனாசாரியார் எழுதிய, ஆபஸ்தம்ப கிருஹ்யசூத்ர, உரையைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். ஷை சூத்ரத்துக்கு இன்னொரு உரை எழுதிய ஹரதத்தரைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்.

குறிப்பு—காவ்யப்ரகாசம் எழுதியவர் மம்மடர்.

1613 (சகம் 1535) வரகுண ஸ்ரீவல்லப குலசேகரபாண்டியன்.

1614 வேங்கடபதி மரணம். இவர் விஜயநகர 3-ம் வம்சத்தரசன்.

1623-1659 திருமலைநாயக்கர். மதுரை நாயக்கர் வம்ச 7-ம் அரசன். திருச்சிறுப்பள்ளியிலிருந்து மதுரைக்குத் தலைநகர்மாற்றப்பட்டது.

1623 ராபர்ட்-டி-நோபிலஸ், மதுரைக்கு மறுபடிவந்தார்.

1624 துளஸீதாஸ் மரணம்.

1627 சிவாஜி ஜனனம்.

பிறப்பிடம்—புனாவுக்குத் தெற்கே 50-மைல் தூரத்திலுள்ள சிவனேரி என்ற ஜாகிர் கிராமம்.

இவர் மஹாராஷ்ட்ர மஹாராஜ்யஸ்தாபகர்.

1630 பட்டநீலகண்டர், வ்யவஹார மயூகம் இயற்றினர். இவர் ஊர்:—சம்பல்—யமுனாநதிஸங்கமஸ்தலமாகிய பிரதேசம்.

—[Hindu Polity.]

1631 (1687 விக்ரம) ஜயந்தர், தன் குருவாகிய கிருஷ்ணபண்டிதர் இயற்றிய ப்ராக்ரியா கௌமுதி உரைக்கு தத்வசந்திரிகா, என்ற சுருக்கம் எழுதினர்.

ஐயம்? இந்த கிருஷ்ணபண்டிதர், சேஷகிருஷ்ணபண்டிதரா அல்லது கம்ஸவதநாடகம் இயற்றிய நரசிம்மர் புதல்வன் கிருஷ்ணகவியா?

1636 (கலிபு 738) நீலகண்டர், நீலகண்ட விஜயம் இயற்றினர்.

ஆசாரியதீக்ஷிதர் (பாரத்வாஜகுலம்) வம்சாவளி.

ரங்கராஜமகி

அப்பய்யாதீக்ஷிதர் — ஆச்சாதீக்ஷிதர்

நருநாததீக்ஷிதர் — நாராயணதீக்ஷிதர்

வேங்கடாத்வரி (விசுவகுணாதர்சம் இயற்றியவர்) — நீலகண்டதீக்ஷிதர்

1638 சிவாஜி பிதாவும், பிஜபூர் சுல்தானுடைய சேனுபதியுமான ஷாஜி, தக்ஷிணதேசத்தில் படையெடுத்து வந்து மதுரை அரசரையும், தஞ்சை அரசரையும் பிஜபூர் சுல்தானுக்குச் சிற்றரசராக்கினர்.

1648 கோயம்புத்தூரில் கொடும்பஞ்சம்.

—[Jesuits' Records.]

1649 (சகம் 1571) துகாராம் ஜனனம். பிறப்பிடம்—புனுவுக்கு வடமேற்கே 16-மைல் தூரத்தில் இந்திராநதிக்கரையிலுள்ள தேகு என்ற கிராமம்.

முருய் (Moroy) என்ற சூத்ரவர்ணத்திலவதரித்த விசுவம்பரர் என்ற ஓர் பெரிய விஷ்ணுபக்தரின் 7-ம் தலைமுறையில் துகாராம் பிறந்தார்.

[1608ஐயும் பார்க்கவும்]

துகாராம் மரணம்—1688 (சகம் 1510).

சிவாஜிகாலத்து 3 கவிகள்:—

(1) ஏகநாத்—(Literary) பாஷாகவி.

(2) ராமதாஸ் (Practical) லௌகிக ஸம்பரதாயம்.

(3) துகாராம் (Emotional) பக்தகவி.

1653 ஸ்தானவாசிகள் (துந்தியர்) என்ற க்ஷமணர் பிரிவு ஏற்பட்டது.

1659 அப்ஸல்கான். பிஜபூர் சுல்தானுடைய சேனுபதி. சிவாஜி மீது படையெடுத்து இறந்தான்.

1659 திருமலைநாயக்கர் மரணம்.

1659-1707 ஔரங்சீப்—தில்லியிலாண்ட முதல் சக்ரவர்த்தி.

1659-62 தஞ்சாவூர் திருச்சிராப்பள்ளி மதுரைஜில்லாக்களில் கொடும் பஞ்சம்.

[Jesuit Records]

1659 கோல்கொண்டா மஹமதியர் செஞ்சிமையில் படையெடுத்து வந்தார்கள்.

1660-1682 சொக்கநாதன். மதுரை நாயக்கர் வம்ச 9-ம் அரசன்.

1666 குருகோவிந்தர் ஜனனம்.

இவர்பிதா—தேஜ் பஹதூர்சிங். பிறப்பிடம்—பாடலீபுரம் (பாட்னா) 1675 (9-ம் வயதில்) சிக் மத 10-வது ஆசாரியர் ஆனார்.

சிக் ஜாதியாரைத் தமது உபதேசத்தால் போர்வீரர்களாக்கி, ஔரங்கசீபுக்கு விரோதமாய்க் கொடும்போர் புரியச்செய்தார். 1708ல் ஔரங்சிப் இறந்ததும் அவர் மகன் பஹதூர்ஷா சக்ரவர்த்திக்கும் இவருக்கும் நேசமுண்டாயிற்று. இருவரும் தெற்கே படையெடுத்துச் சென்றார்கள். கோதவரி நதிக்கரையில் நந்தர் என்ற இடத்தில் குருகோவிந்தர் (வஞ்சனையால்) கொலையுண்டார். இதுமுதல் சிக்ஜாதியாரின் பெருமையும் குறைய ஆரம்பித்தது.

1666 தஞ்சை மஹாராஷ்டரர் அதிகாரத்துக்குள்ளாயிற்று.

1674 (ஜயேஷ்ட சுக்லத்ரயோதசி) ராஜகாட் நகரில் சிவாஜிக்குப் பட்டாபிஷேகம்.

1674 வெங்கோஜி தஞ்சையைப் பிடித்தார்.

1675 தஞ்சையில் மஹாராஷ்ட்ர ராஜ்ய ஸ்தாபனம்.

வெங்கோஜி தஞ்சையில் ஆண்ட மஹாராஷ்ட்ர முதல் அரசன். இவர் சிவாஜியின் மாற்றாந் தாயின் புதல்வன்.

1676 சிவாஜி தஞ்சைமீது படையெடுத்துவந்து, வெங்கோஜியுடன் சமாதானம் செய்து தஞ்சையை அவருக்கு ஸ்வாதீன அரசாக்கினார்.

1677 மைசூர்ச் சேனை மதுரைமீது படையெடுத்துவந்தது.

1680 ஏப்ரல்-5 சிவாஜி மரணம்.

1680 வீரமாமுனிவர்-பெஸ்கி என்ற கிறிஸ்தவப்பாதிரி. இதாலியில் பிறந்தவர். 1706—1741 வரை தென் இந்தியாவிலேயே இருந்து இறந்தார்.

1682-1684 ரெங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப்பநாயக்கர். மதுரை நாயக்கர் வம்ச 10-ம் அரசன்.

1684 ஷாஜி (ருத்ரகிரி) தஞ்சை மன்னன்.

1685-1707 தக்ஷணத்தை ஜயிக்க ஔரங்கசீப்செய்த போர்கள்.

1687 வெங்கோஜி மரணம்.

1689-1704 மங்கம்மாள் ராணி. தன் பௌத்ரன் சொக்கநாதன் சிறுவயதாயிருந்ததால், அவனுக்குப்ரதிநிதியாய் மதுரை ராஜ்யத்தை ஆண்டாள்.

1693 ராமபத்ரதீக்ஷிதருக்கு, தஞ்சை மன்னன் ஷாஜிமஹாராஜன், 4 ஸ்தலம், தானம் செய்தார் [தானசாஸனம்.]

நல்லதீக்ஷிதர் நாராயணர்
| |
யக்ஞதீக்ஷிதர் சொக்கநாதர்
| |
ராமபத்ரர் = =(மனைவி) புத்ரி

இவர்குரு—நீலகண்ட தீக்ஷிதர்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்:—

(1) அஷ்டப்ராஸ:

(2) சாபஸ்தவ:

(3) ஜானகீபரிணய (நாடகம்)

(4) பதஞ்ஜலி சரிதாக்ய (காவ்யம்.)

(5) பர்யாயோக்தி நிஷ்யந்த:

(6) ப்ரஸாதஸ்தவ:

(7) பாஜஸ்தவ:

(8) விஶ்வகர்ப்பஸ்தவ;

(9) ஶ்ருங்காரதிலகம்.

1700 சீமைப் பார்லிமெண்ட் ஆக்ட்-இந்தியாவிலிருந்து வரும் சாய்த்துணி, சீட்டிமுதலான ஜவுளிகளை இங்கிலாந்தி லுள்ளோர், உபயோகிக்கக்கூடாது என்று நிர்ப்பந்தவிதி இதனுல் ஏற்படுத்தினுர்கள். [Lecky]

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர்,
பி. ஏ., பி. எல்.
மதுரை.

ஓர் அறிக்கை.

கனவான்களே !

இப்போது உலகில், நாகரிகத்தில் சிறந்ததெனப் பெருமை பாராட்டிவரும் ஏனையதேசங்களெல்லாம், அநாகரிகம் எனும் அந்தகாரத்தினடுவே உழுண்டுகொண்டிருந்த அப்பூர்வகாலம்முதல், உலகத்துக்கே ஓர் திலகம் போலவும் கொடிவிளக்குப்போலவும் விளங்கிய நமதுதேசத்தின் பெருமையும், சரித்திரத்தையும், மஹான்களே எடுத்துரைக்கக் கூடும்.

ஆங்காங்கு படித்தவிடங்களில் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட சிலகுறிப்புகளை இங்ஙனம் தொகுத்து எழுதத்துணிந்தேன். இதை என் அவாவால் செய்யமுயன்றேனே யொழிய, அறிவால் அல்ல.

இவ்வரிய பெரிய விஷயத்தில் நமது தமிழபிமானிகள் யாவரும் தங்கள் தங்கள், ஆராய்ச்சிப்பயனையும், தீர்மானங்களையும் இச்செந்தமிழ்மூலமாகவாவது, அல்லது எனக்கு நேரிலாவது தயவுடன் அறிவிப்பார்களானுல், இதைப்புஸ்தகரூபமாய்ப்ரசுரிக்க மிகச்சாதனமாயும், நம் தமிழ்ப்பாஷா விளக்கத்துக்கும் தேசசரித்திர விளக்கத்துக்கும் பேருதவியாகும்.

மதுரை
7—2—19.

இங்ஙனம்
தங்கள்
ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி.

மூன்றும்பாகம்.

இரண்டாம் சோமேசுவரன் அரசாட்சியும் விக்கிரமாதித்தனும்.

இரண்டாம் சோமேசுவரன் முடிசூடியது

தந்தை ஆகவமல்லன் (அல்லது) முதலாம் சோமேசுவரன் கி. பி. 1068-ம் வருஷம் மார்ச்சுமாதம் 29-ம் தேதியில் துங்கபத்திரைக்கரையில் குருவர்த்தி என்னுமிடத்தில் ஜலசமாதியடைய, அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்துமுடித்து, அதுகாறும் இளவரசனாயிருந்த சோமேசுவரன், புவனைகமல்லன் என்கிற பிருதுடன் ஏப்ரல் மாதம் 11-ம் தேதியில் ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றான். (1) சோழவீரராஜேந்திரன் இதுதான் தக்க சமயமென்று நினைத்து "சோமிவரன் கட்டியகண்டிகை அவிழ்ப்பதன் முன்னம்" (2) கம்பிலியைச்சுட்டு, (அனந்தபூர் ஜில்லாவைச்சார்ந்த) குத்தியை முற்றுகைபோட்டு, (ராய்ச்சூர்ஜில்லா இடத்துறையிலுள்ள) கரடிக்கல்லில் ஜயஸ்தம்பமொன்று நாட்டினான். இவைகள் சோமேசுவரனது பலக்குறைவை ஒருவாறு விளக்கும். வனவாசிக்கு இறைவனான லக்ஷ்மணன் இச்சமயம் சளுக்கியருக்குப் பேருதவிபுரிந்து ஓர் ஊன்றுகோலாயிருந்தனன் (3).

---

1. Epi. car. VII. S. K. 136.
2. இதற்கு இரண்டாம் சோமேசுவரன் இளவரசகண்டிகையை அவிழ்த்து (அதாவது யுவராஜபதவியைவிட்டு) அரசனுக்குமுன்னே என்று மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ராவ்சாஹிப் கிருஷ்ணசுவாமி ஐயங்காரவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். Vide his paper on the Cholas in the journal of South Indian Association Vol. 1, 60. மற்றவர்கள் ஆகவமல்லனாகிய முதலாம் சோமேசுவரன் ராஜபதவியை விட்டவுடனே (அதாவது இறந்தவுடனே) என்று பொருள்கொள்வர். கண்டிகை இளவரசுக்குமட்டும் உரித்தன்று அரசனுக்கும் உண்டு என்பது மணிமங்கலசாசனத்தால் விளங்குகிறது. வல்லவர்கோனை வரவுகாணாது வல்லவனுக்கிச் சுந்தரகண்டிகைகட்டி சளுக்கிபதம்பெற்ற (S.I.I. III. No. 20 கருவூர்ச்சாசன) சோழசாசனங்களில் பெரும்பாலும் முதலாம் சோமேசுவரன் ஆகவமல்லனென்று குறிப்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் முந்திய அர்த்தமே விசேஷப்பொருத்தமுடையதாகும்.
3. Epi car VII. S. K. 136.

இஃது இங்ஙனமிருக்க விக்ரமாதித்தன் வேங்கியிலிருந்து திரும்பி வருகையில் ஆகவமல்லன் இறந்த செய்தியைக் கேள்வியுற்றுத் தந்தைக்குரிய சடங்குகளைக் கிருஷ்ணாநதியில் செய்துமுடித்துத் தமையனைத் தேற்றக்கலியாணபுரத்துக்கு விரைந்து வந்தான். சோமேசுவரனும் அவனை அன்புடன் எதிர்கொண்டு அழைத்தான். இருவரும் பிதாவின் பிரிவாற்றாத துக்கித்தோடு சிலகாலம் மிகுந்த ஒற்றுமையோடிருந்தனர். விக்கிரமாதித்தன் தான் சண்டையில் அடைந்த பொருள்களையும் தமையனிடம் கொடுத்து அவன் சொற்படி நடந்துவந்தான் (4).

விக்கிரமாதித்தன் இளவரசானது

யுவராஜனாக விருந்தகாலத்தில் விக்கிரமாதித்தன் பல்லவவரசனை ஜயித்ததாக ஒருசாசனத்தில் (5) சொல்லப்பட்டிருப்பதால், இக்காலத்தில் தான் சோமேசுவரன், தம்பி விக்கிரமாதித்தனை இளவரசாக நியமித்திருத்தல் வேண்டும். மேலும் சோமேசுவரனுக்குச் சற்றேறக்குறைய ஏற்கனவே 40 பிராயமானபடியாலும் அதுவரையில் புத்திரரின்மையாலும் பராக்கிரமசாலியான தன் தம்பியையே யுவராஜனாகச் செய்தானென்பது அசம்பாவிதமன்று.

சோமேசுவரன் நெறிதவறி நடந்தது

சிலகாலத்திற்குப் பிறகு சோமேசுவரன் நெறிதவறி நடக்கலுற்றான். உலோபகுணம் மேலோங்க, பலர் மேலும் குற்றஞ்சாட்டி அவர்மனம் நோவச் செய்தான். மேன்மேலும் வரிகளை விதித்துக் குடிகளை வருத்தினான். பெரியோர் சொல்லை அசட்டைசெய்து செருக்குற்றவனாக, குந்தளதேசமானது பெருமை குன்றியது. அதனால் சளுக்கியரது கீர்த்தியும் மலினமடைந்தது (6).

---

4. விக். சரி. IV-69-76.
5. காலிகாத சாசனம் Bom. Gaz. IV. 442.
6. விக். சரி. IV. 97; V-9 தேங்கலி, கலிஜ், கடக்சாசனங்கள் Bom. Gaz. IV-444.

விக்கிரமாதித்தன் சோழரோடு உறவாடியது

அதுகண்டு விக்கிரமாதித்தனும் வருத்தப்பட்டு, தமையனை நல்வழிக்குக் கொண்டுவரப் பிரயத்தனப்பட்டும் அது பயனிலவாக, தம்பி ஜயசிங்கனோடு கலியாணபுரத்தை விட்டுத் தான் ஏற்கனவே மண்டலாதிபதியாகவிருந்த வனவாசி மாகாணத்திற்குச் சென்றான். கோபகா பட்டணத்தை (கோவர்வை) பிரதான நகராகக்கொண்டு (பம்பாய் இராஜதானியின் வடபாகமாகிய) கொங்கணத்தையாண்டுவந்த சிற்றரசனான கதம்பவமிசத்து முதலாம் ஜயகேசியும் அவனைப்பணிந்து மிகுந்த திரவியம் உதவினான். (7) ஆலுப (அலுப்பி) தேசத்தரசனும் அங்ஙனமே செய்தனன். அப்பால் விக்கிரமாதித்தன் கேரளதேசத்தரசனைத் தாக்கி, ஜயங்கொண்டு திடீரென்று தென்புறமாகச் சோழராஜ்யத்துக்குள் பிரவேசித்தான். வீரராஜேந்திரன் திடுக்குற்றுச் சமாதானஞ்செய்துகொள்ளுமாறு தூதனுப்ப, விக்கிரமாதித்தனும் அதற்கிஸைந்து துங்கபத்திரைக்குத் திரும்பினான். வீரராஜேந்திரனும் அவ்விடம் வந்து தன்பெண்ணை அவனுக்கு மணம் செய்வித்தான் என்று பில்ஹணர் (8) கூறியுள்ளார். இங்ஙனம் கலியாணம் நடந்ததாகச் சாசனங்கள் வெளிப்படையாகக் கூறுவிடினும் இதுசமயம் விக்கிரமாதித்தனும் வீரராஜேந்திரனும் ஒருவாறு விரோதம் நீங்கினார்களென்பது மட்டும் அவற்றாலும் (9) விளங்குகின்றது.

---

7. J. B. R. A. S. IX. 282.
8. விக். சரி. V-20; VI-3.
9. J. B. R. A. S. IX-279-ல் கொங்கணஜயகேசி இவ்விருவர்களையும் சிநேகிதராக்கினதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
பெரும்பேறு சாசனம் V. I. I. III. No. 84வீரராஜேந்திரனது எட்டாம் வருஷம் (1070-1 கி. பி.) இதில் வீரராஜேந்திரன் சோமிவரனை கன்னரதேசம் கைவிடத்துரத்தி, தன்னடிபணிந்த சளுக்கி விக்கிரமாதித்யனுக்கு எண்டிசை நிகழக் கண்டிகைகட்டி, இரட்டபாடி ஏழரையிலக்கமுமெறிந்து கொடுத்தருளினதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விஷயமே வீரராஜேந்திரனது 5-ம் வருஷத்து மணிமங்கல சாசனத்திலேயே (அதாவது கி. பி. 1067-8-லேயே) காணப்படுகிறதென்றெண்ணி மேனூர் வந்த புரட்டனை வல்லவனுக்குச் சுந்தர கண்டிகை கட்டி' என்பதற்கு விக்கிரமாதித்தனென்று பொருள் கொண்டு பரிகாசமல்லவென்றும் சரித்திர சம்பந்தமான விஷயம் அடங்கியுள்ளதென்றும் டாக்டர் ஹூல்ஷ் அபிப்பிராயப்படுகிறார். ஆனால் இது தவறு என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். (2-ம் பாகம்) மேற்கண்ட பெரும்பேறுசாசனத்தை முழுதும் நம்புவதற்

இவ்வாறு விக்கிரமாதித்தன் தன் மனைவியோடு துங்கபத்திரைக் கரையில் சந்தோஷமாகக் காலங்கழித்து வருகையில், தன்மாமனாகிய வீரராஜேந்திரன் (கி. பி. 1070-1-ல்) இறந்தானென்றும் சோழதேசமே குழப்பமடைந்திருந்த தென்றும் கேள்வியுற்று, உடனே காஞ்சிக்குப்போய் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திற்கும் சென்று தன்மைத்துனனான அதிராஜேந்திரதேவனை (10) சிங்காதனத்திலிருத்தி விக்கிரமாதித்தன் துங்கபத்திரைக்குத் திரும்பினான். திரும்பினவுடனே சோழநாட்டில் மற்றோர்குழப்பமுண்டாகி அதில் அதிராஜேந்திரதேவன் கொல்லப்பட்டான். இவன்காலத்து நிகழ்ந்த குழப்பம் கலிங்கத்துப்

பிடமில்லை. ஏனெனில் கி. பி. 1076 வரையில் சோமேசுவரன் சளுக்கிராஜ்யத்தை யாண்டுவந்தானென்பது சாசனங்களால் யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது. அதற்குப்பின்னரே விக்கிரமாதித்தன் ஆண்டான். ஆகையால் இரட்டபாடியை கி. பி. 1070 இலேயே விக்கிரமாதித்தனுக்கு வீரராஜேந்திரன் எங்ஙனம் கொடுத்திருக்க முடியும். மேலும் 'கண்டிகைகட்டி' என்பதற்கு 'அரசனாக்கி' என்று பொருள்கொள்ளாமல் இளவரசாக்கினான் என்று சிலர் பொருள்கொள்ளுகிறார்கள். இதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனில் சோமேசுவரனே விக்கிரமாதித்தனை ஏற்கனவே தன் ராஜ்யத்திற்கு இளவரசாக்கினானென்று மேலே கூறியுள்ளோம். மேலும் சளுக்கி ராஜ்யத்திற்கு சோழ வீரராஜேந்திரன் யுவராஜநியமனம் செய்தானென்பது கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக்கு உடைத்தாற் போலாகும். கன்னர (கர்நாட்) தேசத்தை சோமேசுவரன் கைவிடத்தரத்தியது முழுதுமுண்மையாயின் ஏன் வீரராஜேந்திரன் சளுக்கியராஜ்யத்தைச் சோழராஜ்யத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது. அல்லது ஏன் தன்மாப்பிள்ளையாகிய விக்கிரமாதித்தனை அப்பொழுதே சளுக்கியர் சளுக்கியிருக்கக் கூடாது? ஆகையால் இங்கு 'கண்டிகைகட்டி' என்பது கன்னர தேசத்தை ஜயித்த வீரராஜேந்திரன் பெண்ணை விக்கிரமாதித்யன் மணந்தபோது கொடுத்ததொரு பரிசிலையே குறிப்பது போலும்.

10. கலிங்கத்துப்பரணியில் அதிராஜேந்திரனைப்பற்றியே ஒன்றும் காணப்படவில்லை 'குந்தளரைக்கூடற்சங்கமத்துவென்றகோனபயன் (வீரராஜேந்திரன்) குவலயங்காத்தளித்தபின்னை (1070-1-கி. பி.) இந்நிலக்குலப்பாவை இவன்பாற் (குலோத்துங்கன்) சேர என்ன தவம் செய்திருந்தாள் என்று காணப்படுகிறது ஆயினும் வீரராஜேந்திரனுக்குப்பின் (குலோத்துங்கனுக்குமுன்) ஒருவன் சோழராஜ்யத்தை ஆண்டானென்பது S. I. I. No. 57-Vol. III-ல் விளங்குகிறது. அதிராஜேந்திரதேவனது 3-ம் வருஷத்திய சாசனமொன்று வீரராஜேந்திரன் கடைசிவருஷமாகிய எட்டாமாண்டு ஏற்படுத்திய ஒரு விஷயத்தைக் குறிக்கிறது. மேலும் விக்கிரமசோழனுலா 23-ம் பாடலில் அங்கவற்பின் (கூடல் சங்கமத்துவீரன்) காவல் புரிந்தவனி காத்தோனும் என்று கூறப்பட்டவனும் இவனேயாவன். இவன் வீரராஜேந்திரன் மகனென்பது. விக் சரி 'சோளகுலே' என்பதனால் விளங்குகிறது.

பரணியிலும் (11) இரண்டாம் ராஜேந்திரசோழன் (முதலாம் குலோத்துங்கன்) சாசனங்களிலும் (12) விரிவாகக் காணப்படுகின்றது. இக்குழப்பத்திற்குக் காரணம் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. குலோத்துங்கன் சுங்கந்தவிர்த்த சோழன் என்று பேரெடுத்ததால் ஒருகால் வீரராஜேந்திரன் விதித்த வரியும் அதிராஜேந்திரதேவனது பலக்குறைவும் இதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம். ராமானுஜருடைய சிஷ்யராகிய கருடவாஹன ஸ்ரீநிவாசரது திவ்யசூரிசரிதத்திலிருந்து (13) கிருமிகண்ட சோழன் ஒருவன் சிவமதத்தைத்தழுவி வைஷ்ணவர்களை வற்புறுத்த, அதனால்கலகம் நேர்ந்ததென்று தெரியவருகிறது.

அதிராஜேந்திரதேவன் கொல்லப்பட்டதனால் புகழ்பெற்ற ராஜராஜன் (I) முதலாகவந்த சோழவமிசமே ஒருவாறு முடிவுற்றது (14). உடனே வேங்கிநாத ராஜிகன் (ராஜேந்திரசோழன்) 1070 கி. பி. யில் சோழராஜ்யத்தை யடைந்தான் (15). இவன் சந்திரகுலத்துச் சளுக்கியனானபோதிலும் தாய்தந்தையர் இருவர்மூலமாகவும் சூரியகுலத்துச் சோழராதுவழிவந்தவனாகையால் (16) அதிராஜேந்திரதேவனுக்

---

11. "மறையவர்வேள்விகுன்றிமநுநெறியனைத்துமாறித்
துறைகளோராறுமாறிச்சுருதியுமுழக்கமோய்ந்தே"

சாதிகளொன்றோடொன்றுதலைதடுமாறியாரும்
ஓதியநெறியினில்லாதொழுக்கமுமறந்துபோயே
ஒருவரையொருவர்கைம்மிக்கும்பர்தங்கோயில்சோம்பி
அரிவையர்கற்பிற்சோம்பி அரண்களுமழியவாங்கே

X. 27-9.

12. "தென்றிசைத்தேமருகமலப்பூமகள்பொதுவுமையும்
பொன்னியாடைநன்னிலப்பாவையின்றனிமையும்"

S. I. I. III. 142.

13. Ind. Ant. XLI. 220-4.
14. Ind. Ant. XLI. 223 'Now I have closed the rule of the kings of the Chola family'
Ind. Ant. XL-136 கோயிலொழுகு.
15. விக். சரி. VI. 6-26.
16. இரண்டாம்பாகம்-வம்சாவளிபார்க்க.
'உபயகுலோத்தமன்' கலிங்கத்துப்பரணி I. 2.
'திங்களினிளங்குழவிசெம்மலிவனென்றும்
செய்யபரிதிக்குழவியையனிவனென்றும்
தங்களின்மகிழ்ந்திருகுலத்தரசர்தாமும்
தனித்தனியுவப்பதோர்தவப்பயனுமொத்தே'

X. 7.

கப்பால் சோழநாட்டரசுக்கும் இவனே தௌஹித்ர பாத்தியத்தால் முறைமையில் (17) உரியவனாயினான்.

துங்கபத்திரைச் சண்டையும் சோமேசுவரன் அரசிழந்ததும்

இதைத்தடுக்க வெண்ணி, வீரராஜேந்திரன் மாப்பிள்ளையும் அதிராஜேந்திரதேவன்மைத்துனனுமாகிய விக்கிரமாதித்தன் சோழநாட்டின்மேல் படையெடுக்க முயன்றான். அதற்குமாறாக ராஜேந்திரசோழனும் தனக்குப் புதிதாகக் கிடைத்த வரசைநழுவவிடாவண்ணம் விக்

"இருண்முழுதுமகற்றும்விதுகுலத்தோன்றேவி
யிகல்விளங்குதபனகுலத்திராசராச
னருடிருவின்றிருவயிற்றில்வந்துதோன்றி
யாலிலையினவதரித்தானவனேயீன"

X. 3.

"கங்கைகொண்டசோழன்றேவி
குலமகடன்குலமகன்" X. 5.

17. இந்த ராஜேந்திர சோழனை கங்கைகொண்டசோழன் சுவீகாரஞ்செய்துகொண்டு சோழநாட்டுக்கு இளவரசாக்கினான் என்பது கலிங்கத்துப்பரணியிலும் குலோத்துங்கன் சாசனங்களிலும் காணப்படுகின்றது. இவன் பிறந்ததும்

"அலர்மழைபொன்மழைபொழியவதுகண்டு
கங்கைகொண்டசோழன்றேவி
குலமகடன்குலமகனைக்கோகனக
மலர்க்கையாலெடுத்துக்கொண்டே"

"அவனிபர்க்குப்புத்திரனாமடையாள
மவயவத்தினடைவேநோக்கி
யிவனெமக்குமகனாகியிரவிகுலம்
பாரிக்கத்தகுவனென்றே"

"தான்வேண்டிக்கோடலுமே
தன்னுடையதேவியரிற்றலைமைத்தேவி
தேன்வேண்டுமொழிச்செல்விதிருமகட்குத்
திருமகனாய்க்கொடுத்தபின்னை"

"திங்களினிளங்குழவிசெம்மலிவனென்றுஞ்
செய்யபரிதிக்குழவியையனிவனென்றுந்
தங்களின்மகிழ்ந்திருகுலத்தரசர்தாமுந்
தனித்தனியுவப்பதொர்தவப்பயனுமொத்தே"

X. அவதாரம், 5, 6, 6 (அ), 7.

கிரமாதித்தனுக்கெதிராக சோமேசுவரனைத் தன்னோடு சேர்ந்துகொள்ளும்படிதூண்ட, அவனும் அதற்கிணங்கினான். ஆகவேவிக்கிரமாதித்த

"இசையுடனெடுத்தகொடியபயனவனிக்கிவனை
யிளவரசில்வைத்தபிறகே
திசையரசருக்குரியதிருவினைமுகப்பதொரு
திருவுளமடுத்தருளியே" X-18.

நமன் கோட்டம்

பட்டனுசக்கிரக்கோட்டம் X-23.

'பண்டிதசோழன்மகன்' XIII-62.

(கங்கைகொண்டசோழன்?)

இளங்கோப்பருவத்து சக்கரக்கோட்டத்து விக்கிரமத்தொழிலால் புதுமணம்புணர்ந்து வைராகரத்துக் குஞ்சரக்குழாம்பலவாரி' S. I. I. III. ஆனால் கங்கைகொண்ட சோழனுக்கு ராஜாதிராஜன் ராஜேந்திரன் வீரராஜேந்திரன் என்ற மூன்றுபிள்ளைகளிருந்தமையால் தௌஹித்ரனை சுவீகாரம்செய்துகொள்ளக் காரணமில்லை என்று கருதி கலிங்கத்துப்பரணியில் இளவரசாக்கினனென்பதின் நோக்கம் கலகத்தை உண்டுபண்ணி அதிராஜேந்திரதேவனைக்கொன்று சோழராஜ்யத்தை வஞ்சித்தடைந்த குலோத்துங்கனை முறையில் அதைப்பெற்றவனென்றுவிளக்க சயங்கொண்டாரது பொய்க்கற்பனையென்றுடாக்டர் ஹுல்ஷும், ஸ்ரீமான் ராவ்சாஹிப் எஸ். கிருஷ்ணசுவாமி ஐயங்காரவர்களும், கிருஷ்ணசாஸ்திரி அவர்களும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். (S. I. I. III. 196, Epi. Sep. 1899, 1904, Ac. Ind).

ஆனால் ராஜாதிராஜன் ராஜேந்திரன் வீரராஜேந்திரன் என்ற மூன்று சகோதரரும் கங்கைகொண்ட சோழனது பிள்ளைகள் என்று நிச்சயிக்க இடமில்லை. வீரராஜேந்திரன் கங்கைகொண்ட சோழனை ஐயனென்று சொன்னதனாலேயே அவன் அவனுக்குத் தந்தை என்று நிச்சயிக்கவிடமில்லை. தமையனாகவிருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது. (S. I. I. III. 195.) அங்ஙனமாயின் சுவீகாரம் செய்துகொண்டான் என்பதில் அசம்பாவிதம் ஒன்றுமில்லை. மேலும் அதிராஜேந்திரனது காலத்தின் குழப்பத்திற்கு காரணம் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. குலோத்துங்கன் அவனைக் கொன்றான் என்பதற்கு ஆதாரம் ஒன்றுமில்லை அதிராஜேந்திரன் இறந்தபின் தௌஹித்ரபாத்தியத்தால் முறையே சோழராஜ்யத்திற்கு இவன் உரியவனாகிறான். ஆகையால் வஞ்சித்ததை மறைப்பதற்கென்று நினைக்க இடமில்லை.

இவன் இளவரசாக்கப்பட்டிருந்தால் ஏன் கங்கைகொண்ட சோழனிறந்ததும் சற்றேறக்குறைய (கி. பி. 1042) ராஜ்யத்தையடையவில்லை என்ற கேள்வி எழுகிறது. இது விஷயத்திற்கு என்னால் பின்வெளிவரும் குலோத்துங்கன் சரிதத்தைப்பார்க்க 'மஹாமஹோபாத்தியாயர் சாமிநாதையரவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்ட கலிங்கத்துப்பரணி வெளிவரும் பக்ஷத்தில் பலசந்தேகங்கள் நிவிர்த்தியாகலாம். அது ஏற்கனவே அவர் தமிழுலகத்திற்குச்செய்த நன்மையை இன்னும் வளர்ப்பதாகும்.

னுக்கும் இவ்விருவருக்கும் கி. பி. 1075-6-இல் (18) துங்கபத்திரைக் குத்தென்புறத்தில் ஒருபெரும்போர் விளைந்தது. எதிரிகள்இருவர்சே னைகளுக்கும் இடையே விக்கிரமாதித்தன் நின்று அவர்களை ஒன்றுசேர வொட்டாமல் தன் சாமர்த்தியத்தினால் தடுத்தான். ஹொயசள எரியங் கனும் கொங்கணகதம்ப ஜயகேசியும் திரிபுவனமல்ல பாண்டியனும் மற்றும் பலசிற்றரசரும் (19) விக்கிரமாதித்தன் பக்கல்நின்று பேருதவி புரிந்தனர். தம்பி ஜயசிங்கனும் உடனின்று உதவினனென்பது சொல் லாமலே விளங்கும். பில்ஹணர் கூறுமாறு (20) ராஜேந்திரசோழன் முதுகிட்டோடினனென்று சொல்லவிட மில்லையாயினும் (21) சோமே சுவரன் தோல்வியடைந்து சிறைபிடிக்கப்பட்டு ராஜ்யத்தை இழந்தா னென்பது மாத்திரம் தெளியக்கிடக்கின்றது.

---

18. இரண்டாம் சோமேசுவரனுடைய கடைசிசாசனத்தின் தேதி கி. பி. 1075, டிசம்பர்மாதம் 11-ம் தேதி Epi. Car. VII. S. K. 130. விக் கிரமாதித்தனுடைய பிரதம சாசனத்தின் தேதி கி. பி. 1076 மார்ச் சுமாதம் 14-ம் தேதி (Epi Car VII Honnali 14) ஆகையால் இச் சண்டை இவ்விருதேதிகளுக்கும் இடையே நடந்திருத்தல்வேண்டும்.

19. Epi. Car. V. A. K. 102 A.
Epi. Car. VII. S. K. 124 dated 1077 A. D.
Epi. Car. VII. Ci. 33.
ஹேமாதரி-விரதகண்டம்.

20. விக். சரி. VI. 26-99.

21. "இன்னுள்பிற்குலப்பிறைபேரல்நிற்பிழையென்னுஞ்
சொல்லெதிர்கோடிற்றல்லது தன்கைவில்லெதிர்
கோடாவேள்(கு)புலத்தாசாளத்தியிலிட்டகளிற்றினதீட்டமும்"

S. I. I. III. 53. சோழபுரசாசனம்

இன்னுற்பிற்குலப் ... ... வில்லெதிர்கோடா
விக்கலன் கல்லதர் நங்கிலிதுடங்கி, மணலூர்நடுவென
துங்கபத்திரை யளவும் எங்கணும்பட்ட வெங்களிறும்
விட்ட தன்மானமுங் கூறிய வீரமுங்கிடப்ப

S. I. I. III. 69. திருக்கழுக்குன்ற சாசனம்.

"அயில்முனைக்
கொந்தளவாசர்தந்தளமிரிய
வாளுறைகழித்துத்தோள்வலிகாட்டிப்
போர்பலகடந்தியடதிசைவாகைக்குடி" S. I. I. III. 142.

விக்கிரமாதித்தன் நமயனை வஞ்சித்தவனா? அல்ல

விக்கிரமாதித்தன் தமையனோடு சண்டைசெய்யநேர்ந்தசமயத்திலும், சண்டையில் ஜயமடைந்து முடிசூட்டிக்கொள்ளுஞ் சமயத்திலும், தனக்குமனமில்லாதிருந்தும் சிவபிரான் கட்டளைக்கிணங்கியே அவன் அவ்வாறுசெய்ததாகவும் ஆகையால் அவனுக்குச் சளுக்கிய அரசுகிடைத்தது முழுதும் தெய்வசங்கற்பமேயென்றும் பில்ஹணர் சொல்லுகிறார். ஆனால் இதற்கு மாறாக, சிவபிரான் பெயரை பில்ஹணர் தருவித்துக்கொண்ட இடங்களிலெல்லாம் விக்கிரமாதித்தன் நெறிதவறி நடந்தவனேயென்றும், ஆகவே துரோகசிந்தையோடு நெடுநாள் சூழ்ச்சிசெய்து விக்கிரமாதித்தன் சாமர்த்தியமாகத் தமையனிடத்திலிருந்து அரசையபகரித்துக்கொண்டானென்றும் டாக்டர் பூலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்.(22) ஈண்டு சிவபிரான்பெயரைக் கொணர்ந்ததனாலேயே விக்கிரமாதித்தனைப்பற்றிக் கெடுதலாக அனுமானிக்க இடமில்லை. நெறிதவறிநடக்கும்சமயங்களில் மட்டுமே சிவபிரான்பெயரைப் பில்ஹணகவி கொணர்ந்தாரென்பது ஒவ்வாது. ஏனென்றால் காஹாடதேசத்து வித்தியாதா சிலாஹ்ரான் தன் பெண்மணியான சந்திரலேகாவை இன்னவனுக்கு மணஞ்செய்து கொடுப்பதென்று விளங்காமல் மனக்குழப்பமடைந்திருக்கையிலும் சிவபிரான் கட்டளையைக்கொண்டே சுயம்வரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ததாகப் பில்ஹணரே மற்றோரிடத்தில் கூறியிருக்கிறார். எனவே சிவபிரான் பெயரைக் கவிவருவித்துக்கொண்ட இடங்களிலெல்லாம், முதலில் உண்டாகிய மனத்தடுமாற்றம் நீங்கித்தெளிவுபிறந்ததென்பதே பொருளாகுமன்றி. பூலர் கொள்ளுமாறு விக்கிரமாதித்யனுடைய குணக்கேட்டை மறைப்பதற்கன்று.

"துங்கபத்திரிச்செங்களத்திடைச்
சோளசேகரன்வாளெறிந்தபோர்
வெங்கதக்களிற்றின்கடத்தினால்
வெளியடங்கவேமிசைகவித்தவே"

கலிங்கத்துப்பரணி IV 7.

'தண்டநாயகர்காக்குநவிலையிற்
கொண்டவாயிரங்குஞ்சரமல்லவோ'—XI 74.

'மிடைக்கப்பொருதுமணலூரின்
மேழ்நாளட்டபாணிக்கூழ்' XIII 93.

22. பூலர்பதிப்பு விக். சரி. முகவுரை 37.

விக்கிரமாதித்யன் கொங்கணதேசத்து கதம்பஜயகேசியோடும் அலுப்பியரசனோடும் சேர்ந்து உறவாடியதன் நோக்கம்யாது? தமையனை அரசாட்சியினின்றும் நீக்கவேண்டியே இவ்வாறு செய்திருக்கலாமென்று டாக்டர் பூலர் கூறுகிறார். ஆனால் இவர்கள் சளுக்கிராஜ்யத்தின் சிற்றரசர்களாயிருந்தபடியால் சக்கரவர்த்திக்குப் பிரதிநிதியாகவும் இளவரசாகவுள்ள விக்கிரமாதித்யனுக்கு முறைமையிலேயே கீழ்ப்படிந்து பலவிதங்களிலும் உதவிக் கடமைப்பட்டவராயினர்.

இதுநிற்க பகைவனான வீரராஜேந்திரனுடைய பெண்ணை விக்கிரமாதித்யன் மணஞ்செய்துகொண்ட காரணமென்ன? இதுவும் சோழருடைய உதவியால் சளுக்கிராஜ்யத்தைத் தான் அடையும்பொருட்டாக என்று பூலர் கூறுவர். அப்படியானால் கி. பி. 1070-இல் வீரராஜேந்திரனிறந்த பிறகு சோழனால் உதவிகிடைக்கு மென்ற நம்பிக்கையும் நீங்கிப்போயிருக்குமல்லவா? ஆகையால் அதிராஜேந்திரதேவன் இறந்து ராஜேந்திரசோழன் சோழராஜ்யத்தை யடையும் பொழுதே தானும் தமையனை எதிர்த்து எளிதில் சளுக்கிராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றியிருக்கலாமே. அப்படிச் செய்யாமல் ராஜேந்திரசோழனையும் பகைத்துதன்னிலைமையை முன்னிலும் கேடாக்கிக் கொள்வானேன்? இடையூறுகளை மென்மேலும் தானே தருவித்துக்கொண்டதால், சளுக்கிராஜ்யத்தை அபகரிப்பதே விக்கிரமாதித்யனது நோக்கமாயிருந்திராது மேலும், தமையனுடைய அரசை அபகரிப்பதற்குச் சோழருடைய உதவி விக்கிரமாதித்யனுக்கு அனாவசியமே. விக்கிரமாதித்யனுக்கு கடைசியாக சளுக்கிராஜ்யம் கிடைத்ததும் மேலே கூறியவாறு சோழரையும் பகைத்தெதிர்த்ததாலல்லவா? விக்கிரமாதித்யனுக்குச் சோமேசுவரனை ராஜ்யத்தினின்று துரத்திவிட வேண்டுமென்ற துராசை நீடித்தகாலமாக இருந்திருக்கும்பக்ஷத்தில், சோமேசுவரன் அரசாளுந்திறமையற்று குடிகளையும் வருத்திவந்தமையால் உயிர்த்துணைவனான தம்பியிருக்க, சிற்றரசர் பலரும் தன்பாலிருக்க, தானும் தமையனைக்காட்டிலும் பதின்மடங்கு பலசாலியாயிருக்க எட்டுவருஷங்கள் (1068 கி.பி. முதல் 1076 கி. பி. வரையில்) காத்திருந்தது எதற்காக? மேலும் கி.பி. 1074-ம் வருஷத்து நீரல்கிசாசனத்தில் (23) சோமேசுவரன் விருப்பத்தின்படி மகாமண்டலேசுவரனான் விக்கிரமாதித்யன் ஒருதானங்கொடுத்

23. Bom. Gaz. IV: 444.

ததாகச் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து சகோதரரிருவரும் அதுவரையில் பகைத்துக்கொள்ளாமல் ஒருவாறு ஒற்றுமையாகவேயிருந்ததாகத்தெரியவருகிறது. ஆகையால் விக்கிரமாதித்யனுக்கு நீடித்தகாலமாகத் துரோகசிந்தனை யிருந்ததென்பது நம்பத்தக்கதாயில்லை. விக்கிரமாதித்யனுடைய உண்மையான நோக்கத்தைத் தீரவிசாரியாமலே ராஜத்துரோகியென்று அவன்மேல் பெரும்பழி சுமத்துவது மேற்கண்ட காரணங்களால் ஒருகாலும் அடாது.

தந்தையின் காலத்தில (1042 கி. பி. 1067 கி. பி.) சற்றேறக்குறைய 25-வருஷங்கள் இளவரசுபட்டமின்றியே சளுக்கிராஜ்யத்தின் நன்மைக்காக உழைத்து, அப்போதே வேங்கியும் சோழராஜ்யமும் ஐக்கிய மாகாவண்ணம் கலிங்க சக்கரக்கோட்டங்களுக்குச் சென்று, தமையன் காலத்திலும் அரசு சிர்குலைவதைக் காணப்பொருனுய்த் தன்னுலியலுமுதவி செய்யவேண்டிச் சோழரால் நேரக்கூடிய அபாயத்தை ஒருவாறு விலக்க எண்ணங்கொண்டு துங்கபத்திரைக் கரைக்குச்சென்று, சோழசளுக்கி விரோதத்தை மாற்ற அவன் பெண்ணையு மணந்து, இவ்வாறு புதிதாக ஏற்பட்ட ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்தும் வண்ணம் பின்னிட்டும் அதிராஜேந்திர தேவனுக்காகக் காஞ்சிக்குச்சென்று விக்கிரமாதித்யன் தமையனுக்கு பிள்ளையில்லாமலிருப்பதைக்கண்டு இளவரசுபதவியிலேயே முழுதும் திருப்தியடைந்தவனுய்ச் சிங்காதனம் எப்போது கிடைத்தாலுஞ் சரியென்று இருந்ததாக ஏன் நினைக்கப்படாது? பின்னர் ராஜேந்திரசோழன் வேங்கியையும் சோழநாட்டையும் அதிராஜேந்திர தேவனிறந்ததும் ஒருங்கு சேர்த்துக்கொண்டதனுல் கோதாவரிமுதல் கன்யாகுமரிவரையில் சோழராஜ்யம் பரவ, சளுக்கிராஜ்யத்திற்கு பெரிதும் பலக்குறைவு நேரக்கூடுமென்று நினைத்து அதைத் தடுக்கவேண்டிக் கூடுமானுல் மைத்துனனதுராஜ்யத்தைச் சளுக்கிராஜ்யத்துடன் சேர்க்க விரும்பிச் சேனை திரட்டியிருக்கலாகாதா? இதைக் கண்டராஜேந்திரசோழனும் தனக்குப்புதிதாகக் கிடைத்த சோழதேசம் தன்னைவிட்டு நீங்காவண்ணம் தந்திரமாக, விக்கிரமாதித்யன் தம்பியுடன் கலியாணபுரத்தை விட்டுச் சென்றதும், ஜயகேசியுடனும் அலுப்பிதேசத்தரசனுடனும் உறவாடியும், சோழன்பெண்ணை மணந்ததும் பின்பு அதிராஜேந்திர தேவனுக்காகக் காஞ்சிக்குச் சென்றதும் எல்லாம் வேறுதவிகொண்டு சளுக்கி சிங்காதனத்தை யடைவதற்காகவேயென்று

கபடமாகச் சொல்லி, (24) ஏற்கனவே சளுக்கிராஜ்ய பரிபாலன விஷயமாய்ச் சிறிது மனஸ்தாபப்பட்டிருந்த சகோதரரைத் தீராவிரோதிகளாக்கியிருக்கக்கூடாதா? அதனாலுண்டான பெருஞ்சண்டையில், ராஜேந்திரசோழனைக் காஞ்சியில் நிலைத்திராதபடி தடுக்க விக்கிரமாதித்யன் சேகரித்த படையானது தமையனுடைய புத்தியீனத்தினால் அவனையே தோற்கச்செய்ய உபயோகப்பட்டதுபோலும் சண்டையில் ஜயித்த பிறதும், குடிலமதியும் (25) பலசாலியுமான குலோத்துங்கன் வேங்கி சோழநாடுகளுக்கு அதிபதியாயிருக்க, அதற்கு ஈடாகச் சளுக்கி சிங்காதனத்திலும் வல்லவனான அரசனில்லாவிடின் சளுக்கிராஜ்யத்திற்கு ஊனமுண்டாகுமென்றெண்ணி விக்கிரமாதித்யன் தமையனுக்குப்பதிலாகத் தானே ராஜ்யபாரத்தையும் வகித்திருக்கலாம் விஷயங்களிவ்வாறிருக்க தீரவிசாரியாமலே ராஜிகன் கற்பித்ததையே உண்மையென்று மயங்கி, விக்கிரமாதித்தனை வஞ்சகனென்று பலரும் நினைக்க வாய்ந்ததென்னை? பில்ஹணகவி அவனிடம் சமஸ்தான வித்துவானாகவிருந்து அவனைப்புகழ்ந்து எழுதியதே காரணம்போலும் ஆனால் வித்தியாபதியாக இருந்ததனாலேயே பில்ஹணர் கூறியதெல்லாம் பொய்ப்புகழ்ச்சியென்று சொல்லுவதற்கில்லை. (26) தமையனாயிருந்து ராஜ்யத்தை இழக்க நேர்ந்ததனால் பலரும் சோமேசுவரன் விரோதியாகிய குலோத்துங்கனோடு சேர்ந்த குற்றத்தையு மறந்து அவன் பக்கல் மனமிரங்குவதோடு விக்கிரமாதித்யனையும் ஆய்ந்தோய்ந்து விசாரியாமலே தூஷிக்கத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் இதுகாறும் வெளிவந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டே விக்கிரமாதித்யன் ராஜ்யத்தை வஞ்சனையாக அடைந்தானென்று துணிந்துரைக்க இடமில்லை. (தொடரும்)

அ. வா. வெங்கடராமய்யர்,
இராஜாங்க கலாசாலை, கும்பகோணம்.

---

24. ராஜிகன் சூழ்ச்சியைப்பாழாக்கின பாண்டியன் என்று விக்கிரமாதித்யனுக்கு உதவிபுரிந்த திருபுவன மல்லபாண்டியன் கூறப்பட்டிருக்கிறான். Epi. Car. VII. Cl. 33.
25. விக். சரி. VI.
26. பண்டைக்காலத்து சமஸ்தான வித்துவான்கள் தம்மை ஆதரித்த அரசரிடமும் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நடந்துகொள்வதில்லை என்பதற்கு காளிதாசன், கம்பன், போதராசு இவர்களின் சரித்திரம்பார்க்க. பில்ஹணகவியும் அப்படிப்பட்டவரே என்பது அவர் சேதிகர்ணனோடு சண்டையிட்டு அவன் ராஜ்யத்தை விட்டுவந்ததே சான்றாகும்.

புத்தகக்குறிப்பு.

இராமாநுஜன்:—இது இராமாநுஜ தரிசனமான ஸ்ரீவிஷ்டாத்துவைத சித்தாந்தத்தின் தத்துவார்த்தங்களையும், சமயாசாரியப் பிரபாவங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் தெளிவான தமிழ்நடையில் யாவருமறியும்படி மாதமொருமுறை வெளியிட்டு வருவதொரு தமிழ்ப்பத்திரிகை. இதன் வருடச்சந்தா ரூபா3 இதைப்பற்றிய மற்றும் விவரங்களறிய விரும்புவோர் திருநெல்வேலிக் கொக்கரகுளத்திலிருக்கும் இராமாநுஜசபை உபஅக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீ,உ,வே. பெரியநம்பி,ஆர், சுந்தரராஜ அய்யங்கா ரவர்களுக்குத் திரும்புசீட்டு மூலமாவது தபாற்றலையனுப்பியாவது எழுதிக்கேட்டுத், தெரிந்துகொள்ளலாம்.

தருமசீலன்:—இது ஜைநசமயக் கொள்கைகளையும் ஒழுக்க முறைகளையும் சரித்திரங்களையும் பலரும் அறியும்படி தெளிவான நல்ல தமிழ்நடையிலெழுதப்பட்டுவரு மொருமாதாந்தப் பத்திரிகை இதன் வருடச்சந்தா ரூ1. வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 1—4—0 வேண்டுவோர் இதன் பத்திராதிபரான தி, ஆதிநயினாரவர்களுக்கு தருமசீலன் ஆபீஸ் 27, ஆச்சாரப்பன்தெரு, ஜார்ஜ்டவுன், சென்னை என்ற விலாச மெழுதித் தெரியப்படுத்திப் பெறலாம்.

வியவஸாயமஞ்சரி:—இது, உழுதொழிற்குரிய முறைகளும் குறிப்புகளும் அடங்கியது: பயிரிடுபவர்களுக்கு மிகவு முபயோகமுள்ளது, இதன் விலை அணா 12. வேண்டுவோர் ஜி, எ, வைத்தியராமன் அண்ட் கம்பெனி ஹைகோர்ட்டுக் கெதிரில் 3, 4, கொண்டிசெட்டித்தெரு, ஜார்ஜ்டவுன், மதராஸ். என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப்பெறலாம்.

ஸ்ரீலலிதாநவரத்தினமென்னும் மனையடி சாஸ்திரம் (முதற்பாகம்) இது முனிவர்களாலும், சிற்பிகளாலும் சொல்லப்பட்ட பல நூல்களிலுள்ள கவிகளின் பொருளை யொருங்குதிரட்டி, புலிவலம் ஸ்ரீமான் ஆர். கோபாலைய ரவர்களா லெழுதிப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதில் கிராமநிர்மாணம் கிரகநிர்மாணங்களி லறியவேண்டிய விஷயங்கள் பல அடங்கியுள்ளன. இதன் விலை ரூ 1. வேண்டுவோர் ஆர். கோபாலையர், புலிவலம் விஜயபுரம்போஸ்டு நன்னிலம்தாலூகா என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

(தெய்வீகராஜபுராணமென்னும்) திருக்கோவலூர்ப் புராணவசனம்:—இது கும்பகோணம் வாணாதுறை ஹைஸ்கூலின் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ மத். தி. வை. சதாசிவபண்டாரத்தாரால் நன்கு யெழுதப்பட்டது. இதன் விலை அணா 10. வேண்டுவோர், எஸ். தங்கவேலு உடையார் 15-வது நம்பர்வீடு கடலங்குடித் தெரு கும்பகோணம் என்ற விலாசத்துக்கெழுதிப்பெறலாம்.

திணைமொழி ஐம்பதுமூலமும் பழைய உரையும்:—பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களு ளொன்றாகிய இது, இலக்கணவிளக்க பரம்பரை ஸ்ரீமான், சோமசுந்தரதேசிக ரவர்களாற் பரிசோதிக்கப் பட்டு, திருவாரூர்த் தமிழ்ச்சங்கத்தாராற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதன் விலை அணா 2. வேண்டுவோர் ஷை சங்க காரியதரிசியவர்களுக் கெழுதிப்பெறலாம்.

சூளாமணி (வசனம்).—இது ஜைனகாவியங்களி லொன்றாகிய சூளாமணியை இனியதமிழ் நடையில் யாவருமெளிதிற் படித்துணருமாறு கடலூர் டவுன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத், ந. பலராமையரவர்களா லெழுதப்பெற்றது. இதன் விலைரூபா ஒன்று. வேண்டுவோர், சென்னை கணேஷ் கம்பெனிக் கெழுதிப்பெறலாம்.

பரதன் அல்லது உத்தமசகோதரன்:—இது பெரும்பாலும் ராமாயணத்தின் போக்கைத்தழுவிப் பக்தி, பெருந்தன்மை, மனவுறுதி, ஸத்யம் முதலிய குணங்களை விளக்கித் தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டது. இதன் விலை அணா 8. வேண்டுவோர் சென்னை கணேஷ் கம்பெனிக் கெழுதிப் பெறலாம்.

1. சிவாஜி மஹாராஜ்.

2. குமணராஜன்.

3. சுகிர்லாபம் அல்லது நட்பின் மேன்மை:—இவை மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீமத் ஆர். எஸ். நாராயணசாமிஐயர் (பி. ஏ. பி. எல்.) அவர்களால் படிப்பவர் விருப்புறுமாறு நன்குயெழுதப்பட்ட சிறியகதைப் புத்தகங்கள். புத்தகமொன்றுக்குத் தனித்தனி விலை அணா 2. வேண்டுவோர், கல்வி பப்ளிஷிங் ஹௌஸ், மதுரை. என்ற விலாசத்திற்கெழுதிப் பெறலாம்.

கணபதி:—இப்புத்தகம் ஸ்ரீமத், எம். எஸ். சுந்தரசர்மா (பி. ஏ.) அவர்களாலாங்கில நடையிலெழுதப்பட்டதொரு சிறியபுத்தகம். இதன் விலை அணா 2. வேண்டுவோர் கல்வி பப்ளிஷிங் ஹௌஸ் மதுரை என்ற விலாசத்திற்கெழுதிப்பெறலாம்.

ஹரிச்சந்திரன்:-இது, ராவ்சாஹேப் சம்பந்தமுதலியார் (பி.ஏ.பி. எல்.) அவர்களால் வசனநடையில் நன்றாயெழுதப்பட்டதொரு நாடக புஸ்தகம். இதன் விலை ரூபா ஒன்று. வேண்டுவோர் சென்னை டௌன் கம்பெனிக் கெழுதிப்பெறலாம்.

அற்புதக்கணையாழியென்னுமொரு கற்பனைக்கதை:—இது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினங்கத்தினரும், ஸௌராஷ்ட்ர ஹைஸ்கூல் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதரும், பாண்டியநேசன் பத்திராதிபருமான ஸ்ரீ. பு. சிதம்பரபுன்னைவனநாதமுதலியாரவர்களாற் பலமேற்கோளுடன் நன்று யெழுதப்பட்டுள்ளது; படிப்பவர்க்குக் கல்வியறிவை வளர்ப்பதற்குச் சாதகமாயிருப்பது. இதன் விலை அணா 5. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க் கெழுதிப்பெறலாம்.

அநுபவாநந்ததீபிகை (முதற்றிருமுறை):-இது ஸ்ரீமத் ல. நாராயணசாமி நாயக்கரவர்களாற் செய்யுளு முரையுமா யெழுதப்பட்டதொரு ஞானநூல். இதன்விலை ரூபா 1. வேண்டுவோர் சென்னை ரிப்பன்பிரஸ் தம்புசெட்டிவீதி என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப்பெறலாம்.

எனது பிரதிக்ஞை:—இதில் மலர்ந்த பார்வை, தீரமொழிகள், சந்தோஷ நிறைந்த நினைவுகள், வீரியமுடைய செயல்கள் என்ற விஷயங்களைக்கொண்ட உபந்யாச ரூபமாய் ஸ்ரீமான் ஜினராஜதாசரவர்களாலெழுதப்பட்டதன்மொழிபெயர்ப்புவசனங்கள் நிரம்பியுள்ளது. இதன் விலை ரூபா 1. வேண்டுவோர் தஞ்சாவூர் ஜில்லா பேரளம் போஸ்டு திருமீயச்சூர், பிரம்ம வித்தியாபிரஸ் ஆபீஸுக் கெழுதிப் பெறலாம்.

மோஹனதாஸ் காந்தி:—இது பொதுநலம் வேண்டித் தந்நலந் துறக்கும் புண்ணிய புருஷரு ளொருவராய் விளங்கும் ஸ்ரீமத். மஹாத்மா காந்தியென்பவரின் பிறப்பு வளர்ச்சி வரலாறு முதலிய விஷயங்க

ளடங்கிய அவரது சரித்திரச்சுருக்கமாயெழுதப்பெற்று மதராஸ், ஜி. எ. வைத்தியராமன் அன்ட்கம்பெனியிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றதொரு சிறு புத்தகம். இதன் விலை அணா 5. வேண்டுவோர் ஷை கம்பெனிக் கெழுதிப்பெறலாம்.

நீதிபுராயாயம்:—இது கே. எஸ். வெங்கிடராமன் என்பவரால் எழுதப்பட்டதொரு இனிய தமிழ் நாவல். இதன் விலை அணா 4. வேண்டுவோர் ஸ்ரீ, என். கனகராஜய்யரவர்கள் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் விக்டோரியா மிமோரியல் ஹைஸ்கூல் போடிநாயக்கனூர் என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப்பெறலாம்.

ஸ்ரீஜகத்குருஸ்துதி, நானா ஜீவவாதக்கட்டளைச் செய்யுள், ஸ்ரீ அகோராந்தாதி, இம்மூன்றும் ஸ்ரீ சிவானந்தர் என்பவரால் அன்போடு பாடப்பெற்றவை. இவற்றால் அவரது குருபக்தியும் வேதாந்த வுணர்ச்சியும் நன்கு விளங்கும்.

உருத்திராக்க விளக்கம் (ஒழுக்கநூல்பிரிவு 2.) இது திருவாளர் துடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனூர் என்பவரால் உருத்திராக்கத்தைப்பற்றி இதுவரை பலரறிந்ததும் அறியாததுமாகிய பலவிஷயங்கள் தொகுத்தெழுதப்பட்டுள்ளது; செங்கல்பட்டு சைவசமயாபிவிருத்தி சபையாரால் பலர்க்கு முபயோகமாகும்பொருட்டு வெளிப்படுத்தப் பட்டது. வேண்டுவோர் மேற்கண்ட சபைக்கெழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சிவமயம்.

பிரபந்ததீபிகை

1. மதிநாக நதிவேணி யன்சுதனை யஞ்ஞான
        மதவந்த காரதீப
மயமான போதமரு டேசிகக் கடவுளிரு
        மலரடி வழுத்தல்செய்வாம்
பதினறை யாறிற் பெருக்குபிர பந்தாதி
        பலவகை யெடுத்துரைக்கின்
பாரில்வரு ணர்நாசி னந்தகன் செவிடூமை
        பாஷண்டி பலியுலோபன்
அதிபால னங்கவி னன்முறி யரைத்தள்ளி
        யருளுநதா ரன்குலீனன்
அர்த்தமுளன் விற்பன சலட்சணன் புல்வர்தமி
        ழுருவமகண் டகுவோர்பால்
இதமான பத்துப் பொருத்தமு மிலக்கண
        விலக்கியப் பொருள்சிறக்க
விசைபெற வுரைப்பரென் சிற்றறிவி னூற்சொல்லு
        மின்சொற் றழைக்கவென்றே.

2. ஆசுமது ரஞ்சித்ர வித்தார நாற்கவிபி
        னுவெண் பாமுதலின
மாகிய வினைப்பத மொலிப்பதம் பெயர்வினை
        யாருமுயர் திணையஃறிணை

---

* இது வேம்பத்தூர்ச் சங்கவித்துவான்களிலொருவராகிய பெரிய சாமாவையரவர்கள்புத்திரர் பாப்புவையரென்ற முத்துவேங்கடசுப்பையரவர்களியற்றியது. ஏட்டுப்பிரதியிலுள்ளபடியே, வெளியிடப்படுகிறது. இனிப்பரிசோதித்துக் குறிப்புரையுடன் புத்தகரூபமாக வெளியிடப்படும்.

மாசிலா வொருமைதன் மையன்மை முன்னிலை
மாட்சியள பெடைகாலமும்

வளமுறு முயிர்ச்சந்தி மெய்ச்சந்தி பகுபதம்
வருமாரி யந்தேசிகர்

தேசுமிகு வல்லிடை மெல்லினங் குறினெடிற்
சீரான வுயிர்மெய்களுஞ்

செப்புகுற் றியலுகர மாகிய குறுக்கஞ்
சிறந்திடுந் தலைவிதலைவன்

பேசரிய நவரதம் விருத்திபா கம்ரீதி
பின்புபொரு ளணியக்கரப்

பிறப்புவினை முற்றுப்பெயர் முற்றொடு மறிந்துவகை
பேசுவர்கள் புலவோர்களே.

3. அரியதமிழ் பத்துப் பொருத்தங் களைத்தெரிந்
தபிதான மாம்பொருத்தம்

அகரமுத லொன்கிற்கு முந்நீர தாகுமே
அ.ஆ. விரண்டினுக்கும்

அருமணி கடல்கா ருடன்பூவு மெய்துமே
யாம் உ ஊ முதலைந்தினுக்

கானபொன் னேமியும் ஒகரமுதல் மூன்றுக்கு
மாழிநீர் கார்பொருந்தும்.

தருககா வுஞ்சிர் கிகிக்குறுஞ் சீர்வேலை
தானேகு கூச்சொலாகும்

சாருமணி கெக்கேகை கொக்கோ விரண்டிற்குஞ்
சானவி யுடன்காருமாம்

சகரமொடு சகரவா காரமணி பால்சுதை
தருவேழ மேசிசிக்குச்

சாத்திய சுசூமுத லைந்துக் குறும்பூவை
சாதரு பஞ்சிர்சொசோ.

தெரிஞா வுக்கமுத மாழீ ததாவைத்
திருத்திகிரி யேபொருந்தும்

திதீயெனுஞ் சொல்லுக் குநீரே துதூவைநது
செல்வமும் வேலைத்தொதோ

சீர்மதி நநாமுத லாறுமுல கெய்துமே
சீர்நிரீ யாதியாகுஞ்
சேருமே நுந்நூச்சொல் நெந்நேநை யமுதமணி
சிந்துநொந் நோவமுதமாம்.

பரவுபம் முதனான்கு பூத்தரணி தேர்புபூ
பார்பொன்சொல் பெப்பேயுறும்
பார்தருவு மகரமுத னான்குபூ மும்மூப்பு
பாரும்மெ மேமைபிறையாம்

பகர்மொமோ பிறையயா சீர்யுயோ புவிவவா
பங்கலை தேர்விவிக்குப்
பதுமைபின் னான்கிற்கு மதியணி யெனத்தேர்ந்த
பாவலர்க ளுரைசெய்வரே.

4. சாதகம் பிள்ளைக் கவிப்பரணி கோவையர
சன்விருத் தங்கொலகிலே
சாருமைங் கிணையெனா டருஞ்செய்யு ளங்கமொடு
தானையநு ராகநாமங்

தாரகை யிரட்டைமணி பன்மணி புகழ்ச்சிபல
சந்தமெய்க் கீர்த்திகாப்புத்
கண்டகங் கும்பையிணை மணிவேனின் மும்மணிவ
சந்தமுற் பவநான்மணி.

ஓதுநவ மணிவீர வெட்சியுட னேவாகை
யுழிஞைமணி நொச்சிகாஞ்சி
யுயர்வருக் கம்பெரு மகிழ்ச்சிறா றெடுபதிற்
றெலியலங் தாதினுதோ

டுலவலங் காரபஞ் சகமும்வா யுறைவாழ்த்
துலாவள மடற்கைக்கிளை
யூர்பெயர்கொ ணேரிசையோ டின்னிசை குறத்தியொ
டுழத்திபாட் டுக்குழமகன்.

பாதாதி கேசவர லாற்றுச் செருக்களம்
படுவஞ்சி பெருமங்கலம்
பதிகமுஞ் செவியறி வுறாஉவொடுர் கடிகைவெண்
பாவட்ட மங்கல்முநாற்

பதுசதக மெழுகூற் றிருக்கைசின் னப்புவொரு
பாவொருப திருபாவிரு
பதுதசாங் கப்பத்து நயனப்ப யோதரப்
பத்துத் தசாங்கத்தயற்

காதுமாற் றுப்படை விருத்தலக் கணமூசல்
காப்பிய மிரண்டுபவனி
காதல்வா தோரணம் வெற்றிக் கரந்தைமஞ்
சரிகலம் பகம்விளக்குக்

கண்படை புறங்கையறு துயிலெடைக் கடையெனுங்
கருதுநிலை யாறெடுமுது
காஞ்சிமங் கலவெள்ளை தாண்டக மிரண்டோடு
கண்டப்புற நிலைவாழ்த்துளே.

5. ஆதியி னிலக்கணக் கடலெனும் பலநூல்க
ளாராய்ந் துணர்ந்தவதனை
யாசிரிய மெனும்விருத் தத்தினுற் கூறுது
மலகுறு சகாப்தமாண்டு
தேதியுடு வோரையுந் திங்களுஞ் சாதகன்
றிசைசித்ர மபகாரமுங்
கிரமான க்ரகநிலை யறிந்துசொல் சாதகஞ்
செப்புபிள் ளைக்கவிக்கு
மாதமிரு திங்களிற் காப்பைந்து செங்கீரை
மாதமே ழிற்றாலமாம்
வலரநவஞ் சப்பாணி முத்தமோ பன்னொன்று
வாரானை சம்வற்சர
மோதுமொன் றரைவருட மிந்திரண் டிற்சிற்றி
லொலிபறை முழக்கன்மூன்றி
லூரிரத நாலிலாண் பால்கழங் கம்மானை
யூசல்பெண் பாலாகுமே.

6. வெம்போர் முகத்தா யிரம்பரினை யெக்கொன்ற
வீரனைத் தலைவனாக

வேண்டிப் புகழ்ந்துபின் கடவுளரை வாழ்த்தலு
மேலிளைஞர் கடைதிறப்பு

வண்பாலை யிற்காளி கோயிலிற் காளிகள்
வண்பேய்க ளோடாடியு

மற்றுமொரு கூளிபேய் சொற்கருது தலைவனுன்
மாறாத சீர்த்திபொங்கப்

பண்பாய வன்வழிப் பிறர்பொருள்க டோன்றவுமு
பாயமாஞ் சமரம்விரும்

பனுமவன் வென்றியைக் கருதியிரு சீரடிப்
பாவுமுச் சீரடியுமிற்

செம்பாக மாகாரச் சீர்முத லமைந்திடச்
சீருற்ற தடியிரண்டாய்ச்

செப்புபஃ றாழிசையி ஞேரோரு கவிதையாய்ச்
செப்பிடிற் பரணியாமே.

7. அரியவொரு போகுவெண் பாக்கலித் துறையுமன்
பாய்க்கலி யுறுப்பினாலே

யம்புய வகுப்புமா தங்கமற் முங்கால
மம்மானை கார்குறம்பா

ணடுமூ சற்றவஞ் சம்பிரதம் வண்டுகளி
யலர்தழைத் தூதிரங்க

லானகைக் கிளைசித்து வென்றவகை யீரொன்ப
தார்முறைப் புக்களியைய

வருமருட் பாக்கலிப் பாக்கலி விருத்தம்
மடக்குக் கலித்தாழிசை

மன்றுமா சிரியம்வி ருத்தமா சிரியமும்
வஞ்சித்து றைவெண்டுறை

வஞ்சிச் செயுள்வஞ்சி யாம்விருத் தங்களுமி
வற்றுளு மிடையிடையினின்

மருவுவெண் பாக்கலித் துறைவிரவி யந்தாதி
வரன்முறைத் தொடையதாக.

புரியவே தேவர்க்குறு நந்தணர்க் குத்தொளுா
றுடனைந்து மாசருக்கே
யுற்றிடிர் தொண்ணூறு வணிகருக் கைம்பதா
யுரைசதுர்த் தர்க்குமுப்பா
னோதுவர் கலம்பகத் துரியதா மகாமுத
லுறுமெழுத் துக்கடம்பி
லுயிர்முதன் மொழிக்குரிய வக்கரத் தாதியா
யுயர்காரி கைத்துறையினு
னெரிசுரிக் குழன்மாதர் காட்சிமுத லாய்க்கூறி
னிலைவருக் கக்கோவையா
நேருமா சிரியமும் வெண்பாவு நேரசை
நிரையசை யெழுத்துமெண்ணி
நீள்கலித் துறையுடன் முப்பதந் தாதியின்
னெறிபெறத் தொடையதாக
நிலைபெற வுரைப்பதே மும்மணிக் கோவையாய்
நீணிலத் துரைசெய்வரே.

8. இருவகைப் பட்டமுற் பொருளுடன் பன்னன்
கெனுங்கருப் பொருளுமதுவும்
ஈரைந் துரிப்பொருள் பொருந்துகைக் கிளையாதி
யிலையுற்ற வன்புடைத்தாய்ப்
பெருகுகா மப்பகுதி யாங்கள வொழுக்கமும்
பெண்கற் பொழுக்கத்தினும்
பேதமன் றிக்கட் டளைக்கலித் துறையினைப்
பெறுமொர்நா னூற்றுற்றினை
யுரியவகைக் கிளைமுதற் றுறையிறுதி யாமொழி
யுற்றவி ரூறகப்பாட்
டுறுப்பும்வழு வின்றிச் சிறப்புட னோதலு
முறுமகப் பொருட்கோவையாம்
வருபுணர்தல் முதலைந் துரிப்பொருள் ப்ரகாசிக்க
வரையாதி யையைந்திணை
வகுத்துச் சிறப்பித்த லைந்திணைச் செய்யுள்வெள்ளை
வஞ்சிகலி வணமகவலே.

9. மேவுமாண் மகனுடன் பெண்மகட் குரியதாய்
வெண்பாவி னலாயினும்

வெளிவிருத் தத்தினு லாயினும் வழுவற
விளம்புபா தாதிகேசம்

ஆவதாய்க் கேசாதி பாதம்வரை தொடர்புற
வரற்றுவது வங்கமாலை

யரியகட வுளர்மீது பாடியக் கடவுளே
யனுதினங் காக்கவெனவுங்

தரவிலா சிரியவ் விருத்தமெட் டந்தாதி
சாற்றட்ட மங்கலந்தான்

தலைவனொரு மங்கையைக் கனவினிற் கண்டுமய
றருமவட் கினிமையுறவே

காவின் புணர்ந்ததைத் தன்னுயிர்ப் பாங்கனைக்
கருதியே கோசையெனுங்

கலிவெள்ளை யாற்கூற லனுராக மாலையாய்க்
கவிஞர்க ளுரைப்பார்களே.

10. வெண்பாக் கலித்துறையி ருபதங் தாதியாய்
மேவுதொடை யாய்வருவதின்

மிக்கவா சிரியவ் விருத்தமொரு பத்துநேர்
வெண்பாவு மொருபத்துடன்

பண்பா யுரைப்பது இரட்டைமணி மாலையாய்ப்
பாடுவது முறையினல்வெண்

பாவுமக வலும்வெள்ளை யுங்கலித் துறையுடன்
பகுத்தே யிரண்டிரண்டாய்

நண்பா யிணைத்துவெண் பாவகன் மணிமாலை
நவிலுமெழில் வெண்பாவுடன்

நற்கலித் துறையிணை மணிமாலை யென்னவே
நவிலுறு நூறதாக

வெண்பா வலர்க்கிலை யுறுஞ்சிறப் பாகவு
மெய்துமந் தாதியாற்சொற்
றிசைத்ததொடை யோகால தாகவும் பண்புட
னியம்ப லிணைமணிமாலையே.

11. பகரும்வெண் பாமுதல் வேறுபடு பாவும்
பாவினம தாயொன்பதாய்ப்
பண்புபொரு ளூறுசெய்யு ளந்தாதி யாகவே
பாடனவ மணிமாலையாம்
நிகரில்வெண் பாக்கலித் துறைவிருத் தம்மகவ
னேருமந் தாதித்தொடை
நிலைபெறவே வெண்ணஞ்சு செய்யுளாய்ச் சீருற
நிகழ்த்தனுன் மணிமாலையாம்
மகவலடி யுங்கலியி னடிமயங் கெவஞ்சி
யானவப் பாவினுலே
யாண்மகனை யேபுகழ்ந் தேகருத் தளவினி
லரற்றுவது நாமமாலை
மகிழ்வுறுஞ் செய்யுள்பப் பத்தாக வொவ்வொரு
வகைக்குமோர் சந்தமாகி
வாறுறு செய்யுளாய்ச் சொல்வதே பலசந்த
மாலையாய்ச் சொல்வார்களே.

12. அலகுறு கலம்பகத் துள்வரு மொருபோகு
வம்மானை யூசன்மூன்று
மன்றிமேற் சொல்லிய வுறுப்பமைத் தவ்வா
றாற்றல்பண் மணிமாலையாஞ்
சொலுவரிது வேகலம் பகமாலை யாகுமே
சொல்லுமெய் பொருளின்மேலுஞ்
தூயவெண் பாவிரு பஃதுநாற் பதுகலித்
துறைவிரவின் மணிமாலையாஞ்

சிலதகவ லடியுடன் கலியடி மயங்கிவஞ்
சிப்பாவி னுன்மாதர்கள்
சீர்மையைக் கூறல் புகழ்ச்சியின் மாலையாஞ்
செப்பும் மொழிக்குமுதலாம்
பெலமிகும் வருக்கத் தெழுத்திற்கொல் வோர்செயுட்
பேசுவது வர்க்கமாலை
பெறுதலைவி யழகுகுண மாக்கஞ் சிறப்போதல்
பெருமகிழ்ச் சியின்மாலையே.

13. மருவுசொற் சீரடி யெனுங்கட் டுரைச்செய்யுண்
மரபுவழி யிற்செய்திடு
மற்புயன் கீர்த்தியை விரித்தெடுத் தோதலே
வளருமெய்க் கீர்த்திமாலை
யரியதெய் வங்காத்த லாகமுன் றைந்தெழி
னறைசெயுட் காப்புமாலை
யருவேனின் முதுவே னிலைச்சிறப் பித்தோத
லாகுமே வேனின்மாலை
விரவிளர் தென்றலை வருணித் துரைப்பதே
மேலாம் வசந்தமாலை
வெகுதுசி யின்படையி னணியைப் புகழ்ந்திடும்
வெகுவகுப் பாமுறையினை
யுரையருந் தநிகற்பின் மாதர்கள் குணங்களை
யோதரு ரகைமாலையா
முயர்மால் பிறப்பாசி ரியவிருத் தத்தா
லுரைத்த லுற்பவமாலையே.

14. அகவலி னோசைபிற ழாதவா சிரியமா
யதன்முன ரெடுத்துச்செலு
மாடிய கொடிப்படை யினைப்புகழ்ந் துரைசெய்வ
தாகுமே தானைமாலை
பகரும்வெண் பாக்கலித் துறையகவன் முப்பதும்
பன்னுதொடை யந்தாதியாய்

பாடன்மும் மணிமாலை வெண்பாமுந் நூறுகவி
பாடறன் டகமாலையாம்

மிகுசுத்த வீரன்மாற் றூர்புரஞ் சென்றுபசு
வேட்டுநிரை கவருதற்கு

வெட்சியின் மாலைசூ டியவண்ண மேகிய
மீட்டாவி னிரைகவர்ந்தே

விகறுறந் தூர்வருந் தலைவன்மேற் பாவினுக்
கியைதசாங் கம்பொருந்த

விசைவெற்றி யைக்கருதி யேபாட லதுவீர
மெனும்வெட்சி மாலையாமே.

15. மாற்றலர்கள் கொண்டநிரை மீட்போர் கரந்தைபூ
மாலைசூ டிப்போகிமீள்

வகையினை விரித்தோதன் வெற்றிக் கரந்தையின்
மஞ்சரி யெனக்கூறுவார்

வேற்றுமைப் பகைவர்மேற் போர்குறித் தேகுவது
வேந்தர்பூ வஞ்சிமாலை

வேய்ந்தெழு படைச்சிறப் பாசிரிய வகையினால்
விள்ளல்போர்க் கெழுவஞ்சியாம்

பார்த்துநற் குலமுறை பிறப்புமேம் பாட்டுடன்
பலசிறப் புங்கீர்த்தியும்

பதியவஞ் சிப்பாவி னூற்றெருத் தேபுலவர்
பகரின்வர லாற்றுவஞ்சி

யேர்த்திடும் பாட்டுடைத் தலைவனூர்ப் பெயரினை
யெடுத்துமெண் ணூற்பெயர்பெற

வீரைந்து கவிமுத லாயிரம் வரைசொல்ல
லெண்செய்யு ளாகுமன்றே.

16. சமரத்தி லறுபட்ட மனிதனுடல் பரியுடற்
றந்தியுட லங்கடனையுங்

தசையிரத் தங்கூளி பேய்பிசா சங்கழுகு
சம்புநாய் காகமுதலா

வெமதேம தெனத்தின்னு மாரபா ரத்தெக்
களித்திருக் கப்பூதமு
மிசைபாடி யாடியிங் ஙனமருந் தச்சிறப்
பெய்திட வுரைப்பததுவே
வமர்செருக் களவஞ்சி யாகும் பரந்தலை
யணிசிறப் புச்செய்யுளா
மலர்காஞ்சி மாலைசூ டிப்பகைவ ரூர்ப்புறத்
தநிஞான்றல் காஞ்சிமாலை
கமையாய்ப் புறத்தகத் துன்றிவலி பேசிடுங்
கள்ளர்கட் கோடலின்றிக்
கந்தநொச் சியின்மாலை சூடித்தன் மதில்காத்தல்
கழறனொச்சி யின்மாலையே.

17\. மருவலர்க ளூர்ப்புறஞ் சூழ்வே வுழிஞைப்பூ
மாலைசூ டித்தானையான்
மதியினை யூர்வளைந் தாலென வளைப்பதை
வழுத்தலே யுழிஞைமாலை
பொருதுமாற் றலரோடு தும்பைமா லிகைவேய்ந்து
பொருதுவது தும்பைமாலை
பொருபகையை வென்றவா கைமாலை யணிவதைப்
புகல்வதா சிரியகவியா
வரும்வாகை மாலையாங் கொலைபுரி களிற்றினை
யடக்கினவ ருக்குமெதிரா
யடல்புரி களிற்றைச் சிதைத்தடக் கினவர்க்கு
மமைதல்விட் டோடுகளிறை
யுரமுடன் பற்றிப் பிடித்தடக் கினவர்க்கு
முறும்வீர முஞ்சிறப்பு
மோதுவஞ் சிப்பாவி னுற்சொல்வர் தோரணத்
துலவுமஞ் சரியாகுமே.

18. நெடிலடிச் செய்யுட் டொகுத்தது நெடுந்தொகையு
 ளோர்குறி லடிச்செய்யுளால்
நிரலித் தொகுத்தது குறுந்தொகை கலிப்பாவி
 னேர்தொகுத் தொகையுமாய
முடிவதே போல்வன தொகைநிலைச் செய்யுளா
 முறையினி ரெண்கலையையு
முடியவோ ரடியதா யிங்ஙன நாலடியின்
 முடிதலெண் ணெண்கலையதா
யடிகள்பல சந்தமாய் வண்ணமுங் கலைவைப்பு
 மந்தாதி தவறுமலே
யலகுமுப் பதுசெய்யுட் பாடுதுஞ் சிறுபான்மை
 யாகுமெட் டுக்கலையெனுந்
தொடர்புறு மன்றிவெண் பாவகவ லுக்கலித்
 துறையான விம்மூன்றையுஞ்
சோர்வில்பப் பத்தாக வந்தாதி யாகவுஞ்
 சொல்லொலிய லந்தாதியே.

19. பத்துவெண் பாக்கலித் துறைபத் துடன்பொருள்
 பற்றிடுந் தன்மைதோன்றப்
பலசிறப் புற்றவந் தாதியாய்ப் பாடுவது
 பண்பதிற் றந்தாதியாம்
வெற்றிவெண் பாநூறி னாலுங் கலித்துறையின்
 விண்டுவந் நூறதேனும்
வினவியந் தாதித் துரைத்தனூற் றந்தாதி
 மிக்கவிள மைப்பருவமா
யுற்றதலை மகனைப் பிறப்பும் பரம்பரை
 யுறுங்குல மினனென்பதா
யுயர்தலைமை யாய்மாதர் புடைசூழ வேபருவ
 முளபெண்கள் கண்டுதொழவே

மத்தகய மீதுபரி சிவிகைமீ தும்பவ்னி
வருதலைவ னைத்துதித்து
மானே ரிசைக்கலியின் வெண்பாவி னாற்கூறல்
வருமுலா வாகுமன்றே.

20. கனவிலொரு மாதினைக் கண்டணைந் தின்பங்
கலந்துபின் விழித்துமாதைக்
காணும லவள்பொருட் டாகமட லூர்வதைக்
கலிவெள்ளை யாலரற்ற
லினையுலா மடலா மறம்பொரு ளின்பங்க
ளிம்மூன்று கூறும்பய
னெள்ளிமங் கையர்திறத் துறுகாம வின்பமதை
யேபயன் கொண்டேதலை
வனையியற் பேரினைத் தக்கதே வெதுகையாய்
வரகாட்டி யுந்தனிச்சொன்
மறுத்தின் னிசைக்கலியின் வெண்பாவி னாற்றலை
மகனிரந் தேகுறைபெறு
தலைவரறி மடலூர்வ தென்னவி ரடிபெதுகை
யாகவே யறைவளமடல்
லைவிருத் தம்வெள்ளை காலெனிற் கைக்கிளைக்
கறையொரு தலைக்காமமே..

21. கலித்துறையி னானுகோர் வெண்பாவி னாலகவ
லாயினு மொவ்வொன்றினைக்
கணித்தொன் று பப்பத்தி னந்தாதி யாகவே
கழறுமொரு பாவொருபஃ
தொரவியகவல் பத்துவெண் பாப்பத்து மந்தாதி
யுற்றதொடை யிருபானினைத்
தோதுமிரு பாவிரு பஃதாகு மகவலா
லுயர்விறலி யரணர்கூத்தர்

பலபொருந ரிந்நால்வ ரில்லொருவர் பரிசுதவு
பரிசினுக் கேகுவாரைப்
பரிசுற்று வருவோர்க ளாற்றினிடை யேகண்டு
பரிசுதவு தலைவன்கொடை
நிலைகீர்த்தி கொற்றமுஞ் சாற்றலாற் றுப்படை
நீவணங் குந்தெய்வமே
நினைப்பாது காப்பநின் வழிவழியு மிகுவதாய்
நிகழ்த்தல்புற நிலையாகுமே.

22. வேந்தரும் வேந்தரைப் போல்வாரு மவையின்கண்
மிகநெடிது வைகியவழி
விறன்மருத் துவரலமச் சருமுதலி யோருக்கு
விழிதுயில் கொளுமிடமதைச்
சார்ந்துகரு திக்கூறல் கண்படையி னிலையதாந்
தனைவலியி னுற்பாசறை
தனிலொரு மனக்கவலை யன்றித் துயின்றவா
சர்க்குநற் புகழ்கொடுத்தல்
நேர்ந்துகரு தியனுதர் துயிலெடுப் புதலாய
நிகழ்த்தறுயி லெடைநிலையதாம்
நிலைப்பாட் டுடைத்தலைவ னுமமது சாரவின்
னிசைவெள்ளை தொண்ணூறெனுஞ்
சேர்ந்தெழுப தேனுமல ததுவைம்ப தேனுஞ்
சிறக்கவுரை பெயரின்னிசை
செம்பாட் டுடைத்தலைவ னூரைமுன் செய்யுடொகை
செப்பனூ ரின்னிசையதே.

23. பாட்டுடைத் தலைவனொடு பெயர்சார நேரிசை
வெண்பாவி னுற்றெறூ றும்
பத்தே மெனுமைம்ப தேனுஞ் சிறப்புடன்
பாடுவது பெயர்நேரிசை

மீட்டுமந் தலைவனூர் சாரமுன் றுரைகதொடை
விளம்பலூர் நேரிசையதாம்

வெண்பாவி னூர் சிறக்கவி ரைந்துசெயுள்
விள்ளுமூர் வெண்பாவதாம்

மூட்டுதசை புட்குதவு வேலுமல் வேற்றலையு
மொன்றாக வோங்குவதுபோ

லூன்றுங்கா லெரடுவிளக் கொன் றுபட் டோங்குமா
றோங்குதல் விளக்குநிலையாம்

நாட்டம் தனைத்தசச் செய்யுளாற் கூறனைய
னப்பத் தெனப்புகலுவார்

நனிமுலை யைத்தசச் செய்யுளாற் கூறுவது
நற்பயோ தரப்பத்திதே.

24. பத்துக் கலித்துறையு முப்பது விருத்தமும்
பகர்கலித் தாழிசையுமாய்ப்

பகர்நாடு மலைகட லிலவருண னைநீடு
பரவுதோள் வாண்மங்கலம்

பெற்றிடப் பாடிமுடி வேந்தர்க் குரைப்பதாய்ப்
பேசலர சன்விருத்தம்

பெறுமன் பனக்கத்தை யாசிரிய மீரேழு
பேசற் றசாங்கத்தயல்

உற்றவடி முடிவரை கலியின்வெண் பாவினு
லோதல்பா தாதிகேசம்

மொளிருமுடி யடிவரை கலியின்வெண் பாவா
லுரைத்தல்கே சாதிபாத்

மத்தகா சிரிய விருத்தங் கலித்துறை
யகவல்சந்த விருத்தமு

மரம்வெள்ளை யும்மாறி யந்தாதி செயுனு
றலங்கார பஞ்சகம்மே

25\. தவமுனிவர் சேணிடை வருதலாற் பிறர்வருந்
தந்திர வாயில்காப்போய்
தலைவர்க்கென் வரவிசை யெனக்கடைக் கண்ணின்று
சாத்தெனச் சொல்கடைநிலை
அவனியின் கணவனொ டில்லாள் கழிந்தளி
யவர்கடப் பட்டவழுவி
னப்பொரு ளெலாம்பிறர்க் கறிவுறுத் தித்தானு
மப்போ திறந்தேபடா
தெவர்தா மொழிந்தவா யத்தார்க ளும்பரி
சில்பெறும் விறலியோருஞ்
செயறனிப் படறுமுந் திடுசெய வினறுநிலை
செப்பிடுங் கையறுநிலை
பவன்முறு வரசனுக் குத்திடு தசாங்கமும்
பாடுநே ரிசைவெள்ளையால்
பத்துச் செயுட்கூற லதுவே தசாங்கமுறு
பத்தென வுரைப்பார்களே.

26\. ஒருபொரு டனைக்குறித் துப்பன்செய் யுட்பதிக
மோதல்கலி வெண்பாவினு
லுபர்பெண்க டங்கையிற் கண்டவிள மைதன்மை
யுடையகுழ மகனைப்புகழ்
தோதல்குழ மகனுரு முபர்குலப் பெண்ணினை
யொன்பது வகுப்பின்வெண்பா
வொன்பது செயுட்செய்வ தாகுமங் கலவள்ளை
யுத்திடுங் காலமிடமும்
பொருளுமா கியவிவற் றுள்ளினொவ் வொன்றினைப்
பொருந்தி நாற்பதுவெள்ளையாற்
புகல்வதே நாற்பதா மாண்பாலு மாதர்பாற்
போலுமவ ரவர்காதலைப்

இங்ஙனம்

வேப்பத்தூர் பி. பாஸ்கரையர்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

சேதுபதிஹைஸ்கூல் மதுரை.